

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 28 • Nr. 8 • september 2002

OP PELGRIMAGE NAAR SANTIAGO DE COMPOSTELA

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 #

Secretaris:
 José Schimmel
Rulstraat 30
5662 ES Geldrop
 ☎ 040-2850809
 e-mail: joseeschimmel@hotmail.com
 #

Penningmeester:
 Jos van den Berselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders
 -◇-
LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten.
 *ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws september 2002

Voorwoord door Marinus, en: dank je wel José..... 4
Van de Bestuurstafel en commissies..... 5
 Stand en Gang van Zaken (Theo Tromp).....
 Deelnemers: 4Daagse Nijmegen en Apeldoorn..... 6
Ledenadministratie: mutaties..... 7
 Onze jarigen
Clubreizen: programma 2002..... 8
 De 19e Kempische Wandeldagen (Mia Dielesen)..... 9
 Laat mij hangen want ik word opgehaald (Eindh. Dagblad).....
 Kempische Wandeldagen 2002 (Coos Verburg en Henri Floor)..... 10
 Statistieken 13
Boetiek
Wandelen op Dinsdag:
 zomerprogramma 2002

Im memoriam Joop Wissink.....
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:..... 14
 Clubkampioenschap 2002 per 20 augustus
 Periode Programma
 Sectie Lange Afstand 15
 Veertigste Kennedy Mars Someren (Klaas Bakker).....
 Deelnemers OLAT in Someren 16

De wandelende reporter: Finale pelgrimstocht (Margriet Fischer)..... 17

 Van kust naar Kust (Klaas Bakker) 21
 De Karwendelmarsch (Willemien Konink)..... 23
 Amersfoortse Tweedaagse (Constant Dedel) 25
 Apeldoornse Vierdaagse 2002 (Henri Floor en Coos Verburg) 25
 Vierdaagse van Nijmegen 2002, een geslaagde klus (Ad van Asten)..... 28

 Wandelprogramma 32
Foto voorkaft: Op weg naar Compostela (Margriet)
 Foto's van: Ad van Asten, Margriet Fischer, Riet Emans, Willemien Konink.

<p><u>Ledenadministratie:</u> Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772</p> <p><u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Berselaar ☎ 040 -2524404</p> <p><u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎ 040-2552742/0499-471298</p> <p><u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎ 0413-212161</p> <p><u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> Regina jr Esther v/d Velden <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎ 06-12074473 giro: 2608214</p> <p><u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎ 0499-473767 (ook fax) <u>a.h.van.asten@hccnet.nl</u> <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	---	---	--

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221

Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
marietaahlers@planet.nl
Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767
☎0648322740

Lupinelaan 27
5691 WC SON
a.h.van.asten@hccnet.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans
Jos Scheepers a.i.

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Marinus van Roosmalen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 19 september voor plaatsing in het oktobernummer 2002 (dat rond 10 oktober verschijnt.)

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.
e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

september 2002
JAARGANG 28, NR. 8

Voorwoord

Op de eerste plaats hoop ik dat jullie allen een goede en mooie vakantie hebben gehad; en dat het geweest mag zijn wat jullie ervan verwacht hadden. Velen zullen wel één of meerdere wandelevenementen bezocht hebben. Ik denk daarbij aan de 4Daagse van Nijmegen waar ik veel OLAT-leden heb ontmoet.

Velen zijn weer bezig met de dagelijkse dagtaak. Dat geldt ook zo voor de OLAT-funktionarissen, de eerste vergadering hebben we alweer bezocht. Maar ook veel van onze

medewerkers zijn tijdens de vakantiemaanden voor OLAT bezig geweest. Denk maar aan de 4Daagse van Nijmegen wat betreft de verzorging en de huisvesting van de wandelaars in de Ganzenheuvel. En ik mag er over meepraten omdat ikzelf ervaren heb wat het allemaal inhoudt. Het zijn lange dagen en korte nachten, je moet 's-morgens vroeg al om 02.30 uur op pad met de verzorgingsploeg. We danken ook al degenen, die hun startkaart bij OLAT hebben ingeleverd. Mede hierdoor kunnen wij voor onze leden weer iets leuks doen.

Zeer zeker wil ik ook de medewerkers van de Kempische wandeldagen niet vergeten, (velen hadden ook al in Nijmegen geholpen). Ook hier is het zo dat de dagen lang zijn, maar men mag iets langer slapen. Om maar wat werkzaamheden te noemen: het inschrijfbureau, de boetiek, routes uitzetten, bepijlen en ontpijlen, de verzorgingen van de wandelaars, camping bewaking waaronder ook het tentenkamp. Al deze mensen moeten wij geweldig dankbaar zijn dat ze bereid geweest zijn, om met elkaar, onze evenementen te doen slagen.

De Kempische Wandeldagen gaven toch weer een stijging aan wat het aantal deelnemers betreft, namelijk 1509.

Margriet Fischer, ons redactielid, is inmiddels ook weer terug van haar voetreis naar Santiago. Ik heb van haar vernomen dat ze er geweldig van heeft genoten. Margriet nogmaals van harte gefeliciteerd.

Tijdens de vakantiemaanden zijn er nog wat werkzaamheden doorgedaan, zo werd het jaarprogramma 2002/2003 en de folder van onze Grenzeloze tocht aangeboden tijdens de Kempische Wandeldagen.

Allemaal hebben we in het clubblad van juli/augustus een Girokaart ontvangen, voor het bestellen van loten van de Grote Clubactie, waarmee we onze vereniging steunen.

Hopelijk hebben we dat allemaal gedaan, we rekenen op jullie!

Tot volgende maand, Marinus van Roosmalen, voorzitter

José bedankt

Wij danken José Schimmel voor de hulp die zij ons heeft geboden bij het realiseren van ons clubblad tijdens de afwezigheid van Margriet.

We vinden het jammer dat zij ons aanbod, om als mederedactrice in ons team te blijven, heeft afgeslagen. Bij de keuze die zij voor zichzelf daarvoor in de plaats stelde wensen wij José veel succes toe. De redactie van OLAT-Nieuws

Van de bestuurstafel en commissies:

WANDELPADEN 'stand van zaken' door: Theo Tromp **Hertog Hendrikpad**

Helaas kregen we begin juli te horen dat de oogoperatie van Marten Hogeweg voor de derde maal mislukt is.

Het is voor hem zelf een zeer grote slag dat je als zelfstandige ondernemer (Graficus) je werk niet meer kunt uitvoeren. Marten heeft aan de twee OLAT-wandelgidsen en de borden gewerkt. Nu heeft hij begrijpelijkerwijs alle werkzaamheden neergelegd. Hopelijk is dit een tijdelijke beslissing en komt er een herstel. Wij wensen hem veel sterkte met de verwerking van dit ongemak. Tijdelijk heb ik het traject van hem in Eindhoven overgenomen en de coördinatie van het pad op me genomen, maar we zoeken naar iemand die deze taak op zich wil nemen.

Market Gardenpad

De eerste acties zijn hiervoor uitgevoerd en het pad zal waarschijnlijk eindigen bij 'Hotel Hartenstein' in Oosterbeek. Het pad zal na Nijmegen doorgetrokken worden via Elst en Driel naar Oosterbeek. Mogelijk zijn er leden, die in deze regio wonen en zich geroepen voelen om hieraan mee te werken. Eind september willen we komen tot de vorming van een werkgroep, verder willen we in elke plaats langs de route een contactpersoon hebben. Voelt u hier iets voor, laat het mij dan even weten.

Oeverloperpad / Visserspad

De oproep voor markeerders in het vorig maandblad had direct resultaat. Dick Verhagen en Ria Hageman uit Den Haag meldden zich aan voor het traject van het Visserspad en Ben Smeenk voor het Oeverloperpad rond Vlaardingen en Hoek van Holland. Zij zullen op korte termijn benaderd worden door de padcoördinator en samen met Hiep Boerma werken naar de overname. Henri v.d. Ham heeft laten weten, dat hij mee wil gaan helpen op het Oeverloperpad met Mariane Janze. Mariane liet weten, dat het op het moment redelijk goed gaat en dat zij de bestralingen goed doorstaat. Soms maakt ze ook alweer kleine wandelingen in de omgeving. Zij bedankt iedereen, die een kaartje heeft gestuurd, het steunt haar erg.

Wandelplatform LAW

Van het wandelplatform LAW is een verzoek gekomen om het Visserspad en het Duin- en Polderpad samen in een nieuwe uitgave op te nemen onder de naam Hollands Kustpad. Hierbij zullen de organisaties die hier oorspronkelijk aan meegewerkt hebben ook in een nieuwe gids herkenbaar blijven met logo en informatie. Eind augustus zal een gesprek plaatshebben op het bureau van het wandelplatform LAW. Gesproken zal worden over de status van het Market Gardenpad en hoe de OLAT- identiteit van vroegere OLAT-paden gewaarborgd blijft.

'gang van zaken'

door: Theo Tromp

Regionale streekpaden Meierij

Het samenwerkingsverband VVV in de Meierij en Noordoost Brabant heeft ons benaderd om een Midden Lange Afstand Wandeling (de wit/gele routes) te ontwikkelen van circa 20 à 25 kilometer in de omgeving Boekel en Veghel. Hierbij willen ze zoveel mogelijk schouwpaden langs waterlopen opnemen. Om zo de thema's waterkanten, sloten, watervogels en planten te belichten. Mocht u hieraan willen werken, neem dan contact op met Theo Tromp.

WANDELEND DINEREN

Als het maandblad verschijnt zal dit zeker een definitieve vorm hebben, echter op het moment dat ik dit schrijf zijn door de vakanties nog niet alle afspraken afgerond. Nadat velen gevraagd hadden om weer eens een wandelend diner te organiseren, net zoals enkele jaren geleden, ben ik meteen begonnen met het idee uit te werken. De laatste maal hadden we 54 deelnemers, verdeeld over twee groepen. Na de mededeling in het vorige clubblad kwamen er veel reacties en waarschijnlijk zullen we nu ook in twee groepen moeten wandelen, daar de groepen niet groter zullen mogen zijn dan een dertigtal personen. Dit i.v.m. de capaciteit van de horecagelegenheden.. **Op zondag 13 oktober** zal het wandelend diner plaatsvinden. We starten vanuit Nuenen met een aperitief en zullen onze verdere gangen gebruiken in Nederwetten (soep) en na een lus komen we weer in Nederwetten -maar dan in een ander restaurant - voor het hoofdgerecht. In Gerwen gebruiken we het nagerecht en sluiten vervolgens in Nuenen ons diner af met een speciale koffie. De kosten van het diner zullen €32,00 bedragen en er wordt grotendeels gewandeld over het Hertog Hendrikpad. De totale wandelafstand zal een kleine twintig kilometer zijn, en tussen elke gang zal dat ongeveer 5 kilometer zijn. Mocht u ook nog mee willen doen dan is daarvoor nog beperkt plaats. Neem echter z.s.m. contact op met mij (Theo Tromp)

DEELNEMERS 86^E VIERDAAGSE VAN NIJMEGEN

Frans Mostert	41	Piet v.d. Laar	15	Lida de Boer	6
Piet Selten	40	Wim Lubberding	14	An Klarenbeek	6
Conny Raymakers	40	Annie van Neerven	14	Ed Nieuwendijk	6
Riek Fiers	37	Trudy Taal	14	Henk Mikkers	5
Huub Raymakers	34	Servee Derks	14	Piet van Buul	5
Constant Dedel	32	Lies Wesseling	14	Nellie Leijssen	5
Henk Vissers	31	Anton Leygraaf	13	José Schimmel	5
Theo Tromp	30	Antoon Asveld	13	Doortje Kessel	5
Jan van der Zanden	30	Annie Beekmans	13	Riet Kelders	5
Jaap Rottier	30	Hanny Klumpkens	13	Maria van Hoek	5
Hennie van Megen	29	Ineke Toorn-Vrijthoff	13	Cor Jansen	5
Toos van de Boom	28	Hennie v.d. Haring	13	Piet Boudewijns	4
Jan van Hogeloon	27	Toos Snoeijen	13	Hugo Prinsen	4
Henk Verbeek	27	Jan Soetens	12	Andre Loos	4
Bert Timmermans	27	Jan Neggers	12	Martina de Wit	4
Frits van Duijnhoven	26	Ton van Dijk	12	Corry v/d Burgt	4
Ben Duin	26	Piet Roijackers	12	Kees Summeren	4
Peter van de Ven	25	Jan Bruel	12	Inger Havinga-Drost	4
Ton Schenkelaar	25	Jack van Dongen	12	Evert van Ampting	3
Piet de Ruijter	25	Rianne Couwenberg	11	Jan Kemper	3
Wim v.d. Wittenboer	25	Wim Coolen	11	Annie Timmermans	3
Gerrit Legierse	24	Piet Huyberts	11	Regina Bakker	3
Jeannette van Boerdonk	24	Cobby Cissen	11	Karin Schuurman	3
Ad Verbakel	23	Ad Mollen	11	Henk Goorman	3
Henk Frijters	22	Peter Mathijssen	11	Mieke v. Eert	3
Klaas Bakker	21	Fred Fisser	11	Jannie Frenk	3
Wim Kennis	20	Arie Evegroen	11	Jan van Loon	2
Ad van Asten	20	Tiny Bakker	11	Marca Neelen	2
Wim Peters	20	Henry v.d. Ham	11	Ans Timmermans	2
Ted Liebrechts	19	Henk Tigchelaar	11	Sander Frijters	2
Paul Koks	19	Theo Klanke	10	Corry van Loon	2
Hans Bontekoe	19	Rien v.d. Rijt	10	Michel van Krimpen	2
Willy Timmermans	18	Hans van Ginkel	10	Riet Emans	2
Maria van Stratum	18	Ronald Menting	10	Ronald van Oort	2
Jans van Griethuizen	17	Ria van Gestel	9	John van Leeuwen	2
Theo Gijzen	17	Harrie Rijkers	9	Theo Bijl	2
Martha de Heus	17	Marcella Creemers	9	Annie van den Bogert	2
Henk Vink	17	Sjef van Gestel	9	Mieke van Buul	1
Maria Sleenwen	17	Willemien Konink-Hietland	8	Peter van Buul	1
Kees Mol	17	Ron Timmermans	8	Ans Dhamen	1
Johan v.d. Hoogenhoff	16	Hannie Uppelschoten	8	Leo Frenk	1
Caroline Dinmissen-Vernie	16	Ber Stijnen	8	Inge van Egmond	1
Peter Mathijssen	16	Jan Philipsen	8	M. Hendriks Geffen	?
Jo Akker	16	Peter Sanders	8	Maria v.d. Hoogenhoff	?
Wilma Timmermans	15	Rolf Craanen	7	Fonny van Buul	?
Jac. Duizer	15	Marco Timmermans	7	Jan Warrink	?
Eduard Dix	15	Nelly Leygraaf	7	Job van den Berg	?
Joop Krul	15	Huub Dingen	7	Wil Verhoeven Oss	?
Frances Rouppe vd Voort	15	Mario Morre	7		
Louis Vernie	15	Ben Smeenk	6		

DEELNEMERS 4 DAAGSE APELDOORN 2002

Wim Bakker	23	Martha Rodenburg	21	Henk Peters	18
Frans Mostert	23	Jan Rodenburg	21	Bert Timmermans	17
Henk Verbeek	22	Cor van Wijk	20	Wilma Timmermans	17
Jan van de Zanden	22	Rolf Craanen	20	Theo Tromp	16

Willemien Konink-Hietland	16	Arie van Veen	6	Harrie Rooijmans	3
Ad Koertjens	15	Marco Timmermans	6	Piet Boudewijns	3
Willy Timmermans	15	Anton Leygraaf	5	Jan van Loon	2
Pia Kersten	11	Nelly Leygraaf	5	Theo Klanke	2
Nellie Peters	10	Jan Soentens	5	Henk v.d. Boom	2
Harold Janssen	10	Ad Martens	5	Corry van Loon-v.Riel	2
Henk Vink	9	Tjeu v.d. Kerkhof	5	Marca Neelen	1
Wim Lubberding	9	Andre Loos	5	Regina Martens-de Kok	1
Lida de Boer	8	Jan Hogeloon	5	Jeanne Beex	1
Wim Berkers	8	Tiny Nouwens	4	Ans Dhamen	1
Ben Smeenk	7	Hettie Verberne	4	Marieke van Ginkel	1
Henriette Verspagen	7	Albert Santing	4		
Ron Timmermans	7	Toon van Wordragen	4		

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Ledenadministratie

Adreswijzigingen:

J.F. Hoedt nieuw adres: De Kreyenbeek 76 Valkenswaard
Wim van de Kerkhof nieuw adres: Ranonkelstraat 5 5595 ED Leende

Aanmeldingen:

Agnes Knops	Taubert Akkerstraat 1,	5293 AJ Gemonde	04-10-1951
Anneriet Janssen	Eikenlaan 52	5741 DB Beek	15-03-1957
Joke van de Vossenber	Philipswijk 21	5629 BA Eindhoven	26-05-1950
Fer Morshinkhof	Burg. Pijlsstraat 8	6365 CG Schinnen	15-03-1949
Cor van der Heijden	Ter- Borghstraat 49	5666 RB Geldrop	10-03-1945
Erik de Jong	Kennemerlandlaan 24	5628 AR Eindhoven	18-11-1964
Nelly Keuten van Weert	Julianahof 18	5611 HX Eindhoven	20-11-1949
Wim Willemen	Oude Baan 20	5681 PS Best	19-05-1950
Frans van Wijk	Gen. Bothastraat 43	5642 NK Eindhoven	19-08-1945

Opzegging:

Nelly van Rijsingen Vlokhovenseweg 73 5625 WV Eindhoven

Ter Herinnering aan:

† Rein Arnold te 's Gravenhage.

Rein genoot altijd intens van de Brabantse gezelligheid. Dat hij ruste in Vrede.

w.s.v. OLAT

Ziekenboeg:

Piet Knoester werd deze zomer door een motor aangereden, terwijl hij op de stoep liep te wandelen. Piet is bij deze aanrijding danig in de kreukels geraakt. Nu is hij herstellende, maar het zal nog wel een poosje duren voor we hem weer bij onze tochten kunnen begroeten.

Wij wensen Piet, en uiteraard ook zijn vrouw Elly, veel sterkte bij de dagelijkse herstel oefeningen en dat hij weer vlug zijn tochtjes naar het zuiden mag hervatten.

Een kaartje zal hen goed doen, en u kunt dat sturen naar: **Peppelbos 40 4191 MG Geldermalsen**

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

10	Ewald Terra	Heesch	Peter Ruijters	Uden
	Annette Langendijk	Rotterdam	Lies Wesseling	Berlicum
	Mirjam Naninck	Eindhoven	Annie van Doorn	Somerem
	Fokke Hendriks	Heeze	Theo Weerman	Nuenen
11	Yvonne Geerden	Veldhoven	Maria van Stratum	Best

	Francé Verbakel-van Oosterhout	Helmond	Caroline Vernie	Maasbracht
	Bert Vloet	Uden	Harrie Knoops	Heusden
16	Sjors Liebrechts	Heeze	Henk Mikkers	Heeze
	Hanny Klumpkens	Eindhoven	Sjef van Gestel	Eindhoven
	Hiep Boerma	Vlaardingen	Oktober	
	Paardenkooper	Valkenswaard	2 Hennie Maathuis	Eindhoven
	Trijnie van de Schans	Eindhoven	Jan Hendrix	Weert
17	Andre Geerts	Eindhoven	3 Annemieke Rensen	Raamsdonksveer
	Ferdi Schmidt	Oss	Tonny Vogels	Uden
18	Henk Verhagen	St. Michielsgestel	4 Ria Piek	Veldhoven
	Piet Huyberts	St.-Oedenrode	Frans Peters	St.-Oedenrode
19	Dorine Dekker	Eindhoven	Erik Geelen	Den Bosch
20	Ria van Gestel	St. Michielsgestel	Agnes Knops	Gemonde
21	Bert van Deursen	Rosmalen	5 Harrie de Bont	Waalre
23	Theo Leysner	Eindhoven	Vera Klaassen	Leende
24	Coby Cissen-van de Ven	Eindhoven	6 Annelies Westermann	Eindhoven
	Sjef Koolen	Nederweert	Theo van de Wiel	Veldhoven
25	Ria van den Bogaart	Helmond	Ad de Klerk	Waalre
	Theo van Boxmeer	Boekel	8 Eduard Dix	Ede
	Adriana Dusseljee van Laar	Geldrop	Jans van Griethuizen	Hazerswoude
	Maria van Emden	Eindhoven	Rien van de Rijt	St.-Oedenrode
	Leo Buijtenweg	Eindhoven	Erwin Winkelmolen	Heeze
26	Arie Evegroen	Ouderkerk a/d IJssel	Jan de Wit	Veghel
	Nellie de Bie	Nistelrode	9 Theo Lormans	Leunen-Venray
	Jan Passchier	Krommenie	Mariet Ahlers-Geurts	Eindhoven
	Jan Soetens	Veldhoven	11 Hans Promper	Helmond
27	Piet de Ruijter	Breda	12 Ruud van Woensel	O-W-Middelbeers
	Francien Schmidt	Oss	Maurice Stassen	Eindhoven
	Harrie de Wit	Eindhoven	13 Francien van Berkel	Erp
	Jos de Jong	Oisterwijk	14 Anja van de Rijt	St.-Oedenrode
28	Tonny van de Rijt	St.-Oedenrode	15 Jan Slagboom	Son en Breugel

OLAT - CLUBREIZEN Programma 2002

21/22-09-2002 GR 56 en een gepijlde route.

26-10-2002 Krijtlandpad Eijsden-Gulpen

Overnachting in een vakantiehuis te Longfaye

27 km of 17 km

De clubreis van **26 oktober** is gepland van Eijsden naar Gulpen. Afstanden 27 en 17 km. In principe reizen we met twee bussen, maar mocht de balanstelling tegenvallen dan vertekt er slechts 1 grote bus en een kleine bus.

Aanmelden clubreis naar Eijsden voor 26 september bij Toon van Wordragen.

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op giro nr. 70.68.01 t.n.v. W.S.V OLAT Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten: dagtocht OLAT-leden €17,50
Niet-leden €20,00

Kosten weekend: OLAT-leden €50,00 Niet-leden €57,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON 06 130 111 44**

Opstapplaatsen en -tijden:
Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur
Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Boxtel, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Zo ben je nog volop bezig met de voorbereidingen, en voor je het weet is het alweer voorbij.

Ik denk dat we met een tevreden gevoel kunnen terugkijken op onze kempische wandeldagen en hoop dat ook velen het zo hebben ervaren, als medewerker of als wandelaar.

Zoals altijd hebben we erg veel positieve reacties gehoord, wat een beloning voor ons is op het vele werk vooraf, toch horen wij ook graag als u eventueel op- of aanmerkingen heeft of tips ter verbetering.

Nieuw dit jaar was 'de Blarenbode', een idee van Lies Wesseling, waarin we iedere dag op de hoogte werden gehouden van: de weersverwachtingen, een impressie van het parcours en een interview met een van de medewerkers.

Zo was ik op de 2de dag aan de beurt en toen werd mij gevraagd hoelang ik dit werk al doe, wat ik dus zo snel niet wist te vertellen.

Thuis ben ik maar eens op zoek gegaan en kwam er toen achter dat ik de boetiek al vanaf 1996 draai en voor het 2de jaar als secretaris.

Nog steeds doe ik het met veel plezier en hoop dit ook nog lang te kunnen blijven doen.

Onze vrijwilligers heb ik al een bedankbrief gestuurd, want zonder vrijwilligers kan het echt niet, maar ook zonder wandelaars kan het niet. Dus wil ik bij deze al onze trouwe wandelaars, en ook degenen die ons voor het eerst bezochten, bedanken voor hun komst en natuurlijk hopen wij u allen volgend jaar op de **20ste Internationale Kempische Wandeldagen** weer te mogen begroeten in Geldrop

Heel veel wandelplezier en tot 20 oktober in Lage Mierde

Mia Dielesen

Laat mij hangen want ik word opgehaald

19de Kempische Wandeldagen vanuit Geldrop

Lianne Gast in het Eindhovens Dagblad

Wandelsportvereniging OLAT uit Sint-Oedenrode houdt deze week voor de negentiende keer de Kempische Wandeldagen. Vertrekpunt is sporthal De Kievit in Geldrop. Al meer dan vijftien jaar stippelt Ad Verbakel de routes uit, sinds een jaar of vier met hulp van Hein Lenders die de wegen in Geldrop goed kent.

Lenders: 'Het is de bedoeling dat alle pijlen die we uitzetten na afloop worden weggehaald. Een keer kreeg ik een telefoontje van iemand die nog een pijl zag hangen, lang na afloop. En, hebt u hem weggehaald, vroeg ik. Maar nee hoor, dat had hij niet gedaan. Er staat immers op de pijl: 'Laat mij hangen want ik word opgehaald door OLAT'.'

Om dit soort anekdotes kan het duo hartelijk lachen tijdens de voorbereidingen, waarmee de mannen ruim zes maanden van te voren beginnen. Beiden trekken er op uit om met meetwiel, stafkaart, pen en papier voor de zoveelste keer originele

routes te zoeken in de bossen, velden en wegen rondom Geldrop. Verbakel: 'Vooraf bij het plannen van de vijftien kilometer zijn we beperkt. Immers je moet na zes, zeven kilometer alweer rechtsomkeer maken.' 'We hebben wel een bepaalde structuur in onze wandelingen zitten', vervolgt hij. 'We gaan de eerste dag richting Nuenen, de tweede dag richting Lierop en de derde dag naar Heeze. We proberen zoveel mogelijk nieuwe wegen en paden in kaart te brengen zodat ook de veteranen iedere keer verrast worden door de variatie. Daarbij staat bij ons de mooie natuur cen-

traal; we lopen zoveel mogelijk op onverharde wegen.'

Lenders zorgt verder voor overnachtingsmogelijkheden in Geldrop. Deelnemers komen van heinde en verre, naast Nederland uit België, Duitsland en soms nog verder weg, zoals Israël. Wie dat wil, kan ondergebracht worden in

een gastgezin of overnachten in een tentje op het terrein van wielervereniging TML. Slapen in de sporthal kan ook of op het parkeerterrein waar caravans mogen staan. 'Zo zijn er mogelijkheden genoeg om te komen en te blijven', aldus Lenders. Ad Verbakel is veel tijd kwijt om toestemmingen te krijgen. 'Tegenwoordig moet ik uitleggen wat we gaan doen en waar we door willen lopen. Soms moet ik particulieren vragen of we een stukje over hun grond mogen lopen. Ook moet ik vergunningen aanvragen bij gemeenten, bij Staatsbosbeheer en/of Natuur-

monumenten. Die laatste twee zijn het er niet altijd mee eens en het komt wel voor dat ze weigeren. Dan moet ik weer iets anders verzinnen

en de routes aanpassen. Tot nu toe lukt het nog iedere keer. Ik heb dan ook veel voldoening van mijn werk wanneer wandelaars me laten weten

dat ze weer zo genoten hebben van de prachtige routes. Uiteindelijk doen wij het daar voor.'

Kempische Wandeldagen 2002

Coos Verburg en Henri Floor

www.myweb.nl

Op vrijdag 2 augustus 2002 was de start van de **19^e OLAT Kempische Wandeldagen**.

Na de start vanuit sporthal De Kievit te Geldrop dwaalden we naar het Eindhovense kanaal.

Het dorp Geldrop is bekend sinds 1296. Het dorp maakte deel uit van de gelijknamige heerlijkheid. Deze heerlijkheid viel officieel onder Gelre, maar was omsloten door Brabants gebied. In de loop van de 14e eeuw worden diverse pogingen ondernomen om het gebied bij Brabant te betrekken. Of dit uiteindelijk officieel gelukt is, is niet duidelijk, wel behoort het gebied sinds het begin der 15e eeuw administratief tot de Meierij van 's Hertogenbosch. De gemeente Geldrop telt ongeveer 27.000 inwoners. Sinds de vorige eeuw ontwikkelde Geldrop zich van industriegemeente (textiel en wol) tot woongemeente met eigen werkgelegenheid.

Bij de Hulsterbrug staken we het kanaal over en sloegen rechtsaf. Hier kwamen ongeveer 15 wandelaars teruggelopen met de mededeling dat er water op het pad 100 meter verderop sprak een visser ons aan. Hij had het

stond. Fanatiek als we waren liepen we toch door. Maar pad 's-ochtends gelopen en vertelde dat het water op sommige plaatsen 40 cm hoog stond. Zo fanatiek waren we ook weer niet en keerden om. De visser vertelde nog hoe de alternatieve route naar de Collse Watermolen was. Inmiddels waren parkoerswijzigingen aangebracht en was de route naar de Collse watermolen via de alternatieve route ook gemarkeerd. Bij de Collse Watermolen was de eerste verzorgingspost. Daarna dwaalden we naar de wijk 't Hofke van de plaats Eindhoven. Verderop kwamen we bij bosgebied "eiland van Eckart". Hier was een 8 km rondwandeling uitgezet. We staken het riviertje de Dommel over en even later de brede Europalaan. Nu volgden enige lange rustige asfaltwegen. Via buurtschap Boord werd Nuenen bereikt. Hier was een grote rust. Hier hoorden we dat het nieuws dat Joop Wissink, erevoorzitter van Euraudax, op 30 juli 2002 op 76 jarige leeftijd was overleden, al volop bekend was.

We verlieten Nuenen via de buurtschappen Langlaar en Alverschool. We staken de gemeentegrens van Helmond twee keer kort na elkaar over. Over de Papenvoortse Heide (van de heide zelf zagen we niets) kwamen we bij de A270-snelweg.

Op 1 mei 1921 werd Zesgehuchten door Geldrop geannexeerd. Twee heel verschillende dorpen werden verenigd tot één gemeente. Het gemeentehuis van Zesgehuchten (tegenover de kerk) werd na de annexatie overbodig en het werd voor f 3000,- verkocht aan de heer Janus Geeven, die naast het gemeentehuis een café had. Zesgehuchten is, zoals de naam al zegt, de verzamelnaam van de zes gehuchten waaruit deze vroegere gemeente is opgebouwd. Maar welke zijn die gehuchten nu precies? En waar komen hun namen vandaan? Zesgehuchten hoorde bij

de heerlijkheid Heeze, Leende en Zesgehuchten en bestond uit Gijzenrooi, Genoehuis, Hulst, Hoog Geldrop, 't

Hout en Riel. Papenvoort, dat bij de eerder genoemde Papenvoortsche Heide ligt, was een buurtschap van Hulst. Het gehucht Riel lag vroeger in een bosrijke omgeving. De naam komt van Rielle of Rietlo en "lo" betekent open plek in het bos. De naam 't Hout duidt eveneens op bos, terwijl het woord "rooi" in Gijzenrooi ons vertelt dat het bos van Gijsbrecht werd ontgonnen. Hulst dankt zijn naam aan een plant, die daar veel voorkwam. Hoog Geldrop duidt op een hoger gelegen plaats in het landschap. Verschillende straatnamen verklappen iets over hoe het er in Zesgehuchten in vroeger tijd uit moet hebben gezien. Neem de Rielsedijk. Om vanuit het gehucht Riel bij de kerk te komen, moest men dwars over de Rielse Heide, een gebied rijk aan vennen en moerassig bos. (Het enig overgebleven moerassige gebied is de Zegge.) Wie een

beetje netjes voor meneer pastoor wilde verschijnen, nam het opgehoogde pad, later de Rielsedijk genoemd. Iets verder op lag (en ligt) Papenvoort, dat zijn naam ontleende aan de doorwaadbare plaats (voort) in de beek ter plaatse, waar de priesters (of papen) plachtten over te steken. Wie van de andere kant van de kerk kwam moest een goed voerman zijn, want daar moest men door een modderige landweg de Diepe Vaart. De bewoners van Hoog Geldrop zaten hoog en droog, vooral dankzij de afwatering van de Beekloop. De aanleg van de spoorlijn sneed Zesgehuchten in tweeën. Nog steeds is het spoor een barrière tussen Zesgehuchten en het centrum van Geldrop. Omdat er een oversteek over het Eindhovens kanaal gemaakt moest worden, werd de spoorlijn verhoogd aangelegd.

Deze A270-snelweg volgden we 1½ km voordat we deze overstaken. Na de Schoutse vennen werd aan de rand van bosgebied Refelingse Heide de laatste wagenrust bereikt. We staken de spoorlijn van Eindhoven naar Venlo over. Via de Collse Heide werd het Eindhovens kanaal bereikt en overgestoken. Hier was nog een splitsing. Het 25 km parkoers nam de kortste weg naar de finish (1½km). Wij mochten nog ruim 4 km lopen (genieten). Daarbij liepen we door bosgebied Luchense Heide in de gemeente Mierlo. Tussen 13.45 en 14.00 uur werd de finish bereikt.

Op zaterdag 3 augustus 2002 begonnen we om 7.30 uur aan de tweede dag van de Kempische Wandeldagen. Het

begon bij de start net iets te miezeren. We verlieten Geldrop in zuidoostelijke richting en spoedig werden de bossen weer bereikt. We staken de gemeentegrens van Mierlo over. Even later liepen we over een viaduct van de A67-snelweg. Aan de overzijde van de snelweg was de eerste wagenrust. De regen had zich geïntensiveerd. Met een paraplu in de hand dronken we onder een paar bomen onze koffie op. We bevonden ons hier op het heidegebied met de naam Rederijk. Nu dwaalden we een tijdlang door bosgebied Lieropse Heide. Na trajecten van de Bontvenroute werd een tweede verzorgingspost bereikt. We waren nu 2½ uur onderweg en de voorzitter van OLAT kwam met zijn auto bij deze verzorgingspost aangereden. Het was alsof er een bepaalde uitstraling van hem uitging, want het werd

meteen droog. En het bleef wel twee volle uren lang droog. We dwaalden verder in de richting van Lierop en

kwamen daarbij door buurtschap Houtbroek. In Lierop wierpen we een blik (figuurlijk) in de grote RK kerk. We staken er nog een offerlicht (kaars) aan. Indrukwekkend was het grote goudkleurige beeldhouwwerk dat op de top van de kerk staat. Na de grote rust in Lierop kruisten we de A67-snelweg. Daarna dwaalden we door bosgebied Gebergten. Opnieuw kruisten we de A67-snelweg. Door bosgebied Blauwe Kei werd de laatste verzorgingspost bereikt. Deze leek verdacht veel op de eerste verzorgingspost.

In buurtschap Trimpert konden we nog bij de Aardborsthoeve aanleggen. Een groot bord gaf aan dat het buitenterras gesloten was.

In de Aardborsthoeve kun je je vermaken met diverse boerenspelen zoals: koemelken, ringsteken, biertonrollen, boomzagen, boogschieten, bierpulschuiven, kip/konijnschieten, hoefijzerwerpen, boerinnenrace (welke "boerin" heeft het snelst een kindje erin), muizen meppen, kersenpit spugen, tractorrace of koningsschieten.

Via bosgebied Molenheide werd Geldrop weer bereikt en even later de finish op 35,685 km.

Op zondag 4 augustus 2002 begonnen we even na halfnacht aan de derde en laatste dag van de Kempische Driedaagse. We verlieten Geldrop in zuidelijke richting. Daarbij liepen we langs de westkant van het riviertje de Rul of Kleine Dommel. We zetten koers naar het viaduct over de A67-snelweg bij de Braakhuizense Heide. Daarna dwaalden we lange tijd over voornoemd heidegebied overgaand in de Lieropse Heide en de Strabrechtse Heide.

De Strabrechtse heide is een natuurreservaat van ruim 1.500 hectare, liggend in de gemeenten Heeze, Geldrop, Mierlo, Someren en Maarheeze. Binnen Geldrop liggen 203 ha. van de heide. De Strabrechtse Heide ontleent haar naam aan het gehucht Strabrecht onder Heeze. "Stra" betekent ontginning aan de weg en Brecht (of Brink) betekent open plek in het bos.

We kwamen nog langs de Hoenderboom. Deze was voor velen niet herkenbaar omdat het geen echte boom is. Het was hier veranderd ten

opzichte van voorgaande jaren. Bomen waren weggehaald, waardoor het achterliggende Grafven veel beter

zichtbaar was. Op een nabijgelegen bankje nuttigden we onze lunch. Er kwamen wandelaars langsgelopen, die vroegen waar nou die Hoenderboom stond.

De Hoenderboom is een stenen monument waaraan vroeger de gemeenten Heeze, Maarheeze, Someren en Mierlo paalden (grensden).

Even verderop was een verzorgingspost in de gemeente Maarheeze. We dwaalden verder over de Strabrechtse Heide. In Heeze liepen we langs het kasteel van Heeze naar de grote rust. Deze was gelegen in café Zaal 'De Gouden Leeuw'. Via buurtschap Kruijl werd Heeze weer verlaten. We kruisten de A67-snelweg. Daarbij kwamen we langs het meer de IJzeren man en het naastliggende zwembad. Verderop kwamen we door een straat waar op het wegdek en in de stoep

stenen zaten, fundamenten van wat eens een boerderij was. Na een spoorlijn zagen we de korenmolen Het Nupke.

Korenmolen 't Nupke werd in 1843 gebouwd op een stuk grond genaamd 'Nupke' en is van het type ronde stenen beltmolen, dwz de buitenkant van de molen is van steen en de molen heeft een verhoogde voet van zand, een zg 'belt'. De vlucht van de molen (dit is de doorsnede van de cirkel die de wieken beschrijven) bedraagt ruim 25 meter. De molen is nog geheel maalvaardig en heeft 1 koppel kunststenen en 1 koppel natuurstenen (lava basalt) waarmee ook daadwerkelijk nog regelmatig graan tot consumptiemeel wordt gemalen.

De totale dagafstand bedroeg 36,180 km.

In zijn totaliteit was deze driedaagse een zeer geslaagd evenement. De parkoersen waren dit jaar weer fraaier dan voorgaande jaren. Er zaten nu minder asfalttrajecten in. En in bostrajecten zaten meer smallere paden. De eerste dag werd geklaagd over de bepijling. Het leek alsof de pijlen waren opgehangen door iemand die dit voor de eerste keer deed. En nog niet de juiste plekken weet, waar dat voor de wandelaar het meest gewenst is. Door de zon vielen de pijlen de eerste dag ook minder goed op dan de tweede dag. Ondersteunende pijlen in de zijpaden ondersteunden niet altijd, omdat deze niet altijd zichtbaar waren als je het pad inliep. Vooral de tweede dag leek ouderwets veel op een wintertocht vanwege de vele moddertrajecten.

Onze complimenten gaan uit naar degenen die alle pijlen toch maar hebben opgehangen. Heel goed is het dat elke (hoofd)pijl genummerd is met het nummer van de parkoersbeschrijving. Als je dan even de routebeschrijving niet volgt, kom je bij het volgende punt weer goed uit. De hele route was zonder problemen met de bepijling en de beschreven route goed te volgen.

Een compliment aan de hele organisatie van dit driedaags evenement.

Als het enigszins kan hopen we van 1 t/m 3 augustus 2003 voor de 18^e keer van de partij te zijn.

Wat statistieken bij de 19^e Kempische Wandeldagen

Dit jaar verscheen de 1^e jaargang van de Kempische Blarenbode. Een dagelijkse editie voor de medewerkers tijdens de 3 wandeldagen, samengesteld en uitgegeven door Lies Wesseling. In de Blarenbode vindt men dagelijks naast een actueel weerbericht door Johan Verschuren, een impressie van het dagparkoers, en een kort vraaggesprek met één van de medewerkers/sters. Dat waren voor 2002: Parkoersbouwer Ad Verbakel, secretaresse van de KWD en boetiekhoudster Mia Dielesen, EHBO-medewerkster Ria Giele.

De driedaagse deelnemers barometer:

	15 km	25 km	35 km	daginschrijving	totaal t/m
1 ^e dag	241	401	301	943	943
2 ^e dag nieuwe inschrijvingen	83	92	78	253	1196
3 ^e dag nieuwe inschrijvingen	145	109	59	313	1509
Totaal inschrijvingen	469	602	438	1509	

BOETIEK

☎ 040 - 2552742

Marcella Creemers

Tempellaan 73
Eindhoven

50.000 km gewandeld sinds 13-06-1994

P.C.M. van Velthoven

Hermenstraat 5
Someren

10.000 km per 03-08-2002

Gevonden tijdens de KWD

donker blauwe pet van Kipling

witte pet met donker blauwe klep van novio

blauwe pet met opdruk Metzeler en Olifant

Mensen die nog niet in het bezit zijn van de **Kempische Blarenbode** kunnen dat opgeven en afhalen tijdens een van de Winterserietochten

Groetjes, Mia

WANDELEN OP DINSDAG

Data	Wandeltocht	Startplaats
17 sept.	De Groote Peel	Bezoekerscentrum Ospel
1 okt.	Venroderoute	Café 'De Oude Ketting', Bossche Weg, Boxtel
15 okt.	Heideroute	Café 'De Hut van Mie Pils', Leenderweg 1, Aalst (in 't bos)
29 okt.	Sittard-Valkenburg	N.S.station Sittard

Wilt u meer weten over WOD, bel dan voor informatie: Truus van Vessem

☎ 040 – 2110413

DANK JE WEL

Harrie Rooymans dankt iedereen hartelijk voor het kaartje dat hij kreeg toegestuurd, tijdens zijn afwezigheid bij de dinsdagwandeling, vanwege een 'technisch' ongemak aan de knie. Ondertussen zit alles weer vrij aardig op z'n plaats en zijn de wandelingen weer hervat.

Dank je wel, Harrie Rooymans

OP 30 JULI OVERLEED JOOP WISSINK

Joop Wissink was een markante wandelaar.

Alhoewel Joop geen uitgesproken OLAT-wandelaar is geweest, kent toch iedereen zijn verschijning. Als hij dan wel eens bij ons wandelde, waren wij dankbaar voor zijn komst.

Allen die hem hebben ontmoet wensen wij sterkte met dit verlies.

Wandelsportvereniging OLAT

Clubkampioenschap OLAT 2002:

Per 20 augustus 2002

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Hugo Prinsen	8250	Ad van Asten	1030	Theo Lormans	280
Theo Klanke	6720	Anne Radder	925	Ben Smeenk	280
Hanny Klumpkens	5690	Jeannette v Boerdonk	850	Ria Vredendregt	280
Rolf Craanen	5220	Wim Brooymans	840	Toos vd Boom	280
Klaas Bakker	4850	Rob Keetlaer	810	Henny vd Haring	280
Paul Canters	4765	Gerard Meeuws	780	Nellie vd Hofstad	280
Marcella Creemers	4400	Hans van Ginkel	780	Gerrit Legierse	280
Sjef Koolen	3830	Wim Peters	750	Annie v Neerven-v Extel	280
Frits van Duijnhoven	3510	Ton van Dijk	745	Trudy Taal	280
Andre Loos	3320	Ron Timmermans	725	Jack van Dongen	280
Evert v Ampting	3310	Jan Soetens	670	Annie Beekmans	280
Conny Raymakers	3025	Co Tops	650	Piet van Buul	280
Huub Raymakers	3025	Jan Stevens	650	Jos Donkers	280
Frits Mennen	2925	Riet Emans	600	Hedy van Erp	280
Ad Mollen	2560	Cees Punselie	600	Peter van Erp	280
Piet de Ruijter	2340	Theo Gijzen	560	Fred Fisser	280
Jans v Griethuizen	2330	Jan v/d Zanden	560	Jack Hendriks	280
Boetje Huliselan	2275	Wim v/d Wittenboer	560	Riet Kelders	280
Frances Rouppe vd Voort	2225	Jose Schimmel	560	Pieter Liebrechts	280
Wim van Gemert	2180	Joop Krul	530	Frank Liebrechts	280
Marca Nelen	2180	Jet van den Bersselaar	530	Toos Snoeijen-Verbeek	280
Jan Warrink	1840	Anton Leijgraaf	530	Arie Timmermans	280
Henk Plasman	1825	Henk vd Boom	530	Maria Verschuren	280
Kees Lambregts	1730	Bert Timmermans	475	Rien vd Rijt	275
Michel van Krimpen	1725	Paul Koks	440	Antoon Asveld	250
Ronald van Oort	1725	Bertie Mennen	280	Marco Timmermans	250
Herman Claude	1700	Louis Vernie	280	Inge van Egmond	250
Servee Derks	1570	Peter v/d Ven	280	Chris Sluijter overleden	250
Theo Tromp	1528	Caroline Dinnissen-Vernie	280	Kees Mol	250
Ad Verbakel	1360	Willem Steenbakkers	280	Hein Dirks	250
Ben Duin	1050	Peter van de Meijs	280		
Piet van de Laar	1030	Ted Liebrechts	280		

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002

De laatste Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2002

13 september	Van Z tot Z Zeewolde	110 km	finish 310 punten + tijdsbonus binnen 19 uur
13 september	Kennedymars Haaksbergen	80 km	finish 280 punten

14 september	80 van de Langstraat Waalwijk	80 km	finish 280 punten + tijdsbonus binnen 13 uur
20 september	Kennedymars Bergeijk	80 km	finish 280 punten + tijdsbonus binnen 13 uur
20 september	'De 80 van de Glasstad' Leerdam	80 km	finish 280 punten
21 september	Nijmegen-Rotterdam	160 km	finish 450 punten

Als u lid bent van wsv OLAT en met succes hebt deelgenomen aan bovenstaande tochten, dan moet (mag) u zich melden voor ons clubkampioenschap. Telefoon 0499-473767 of e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl
De stand van ons clubkampioenschap wordt wekelijks op woensdag bijgewerkt en is te vinden op de OLAT-website.

Centurion wedstrijd Blackpool

**Piet Jansens van de Centurion Club Nederland laat ons weten dat:
Ad Leermakers (C561) de winnaar is van de 100 miles / 24 hrs race te Blackpool op 10/11 augustus.
Wij wensen Ad Leermakers bij deze van harte proficiat.**

SECTIE LANGE AFSTAND VAN DE KNBLO

Afgelopen periode werden de volgende **Kennedy Walkers** en **Long Distance Walkers** toegekend en wij feliciteren deze wandelaars met hun presentatie.

Bronzen Kennedy Walker:

Rob Frielink	Nijmegen
Jozef Blockx	Kasterlee (B)
John Meissen	Hoorn
H.J. Noordover	Voorburg
Jan Postma	Noordwijkerhout

Zilveren Super Kennedy Walker:

Ans van Woerden	Uithoorn
-----------------	----------

Chris Woerden	Uithoorn
Ronald van Oort	Utrecht
Henk Frijters	Roosendaal
C.J.A. Ammerslaan	Berkel-Rodenrijs

Gouden Master Kennedy Walker:

Evert van Ampting	's Hertogenbosch
André Loos	Lelystad
Klaas Bunschoten	Huizen

De eerste **Kennedy Walker Oorkondes** voor het afleggen van 25 - 40 of 50 maal de Kennedymars afstand gingen naar:

Oorkonde no. 1	25x Kennedymarsstempel	Ad Mollen	Eindhoven
Oorkonde no. 2	25x Kennedymarsstempel	Rolf Craanen	Amersfoort
Oorkonde no. 1	40x Kennedymarsstempel	Ad Mollen	Eindhoven
Oorkonde no. 1	50x Kennedymarsstempel	Ad Mollen	Eindhoven

Long Distance Walker

049 Aaf Peters-de Rijk,	Nijmegen,	SV de LAT
050 Gerrie Peters,	Nijmegen,	SV de LAT
051 Hans van der Goes,	Achterveld,	RWV
052 Nel van Bijsteren,	Groningen,	FLAL

Super Long Distance Walker

028 Aaf Peters-de Rijk,	Nijmegen,	SV de LAT
-------------------------	-----------	-----------

029 Cor Brasser,	Krommenie,	NHWB
030 Jo Leijtens,	Drunen,	RWV
031 Martijn Biesmans,	Weesp	SV de LAT

Master Long Distance Walker

020 Aaf Peters-de Rijk,	Nijmegen,	SV de LAT
021 Hugo Prinsen,	Valkenswaard,	OLAT
022 Piet van der Kroft,	Gouda,	RWV

Men vindt alle informatie op het internet op www.lange-afstand-wandelen.nl of in de Lange afstand wandelkalender, die aan te vragen is bij het bondsbureau van de KNBLO of bij Theo Tromp, tel. 0495-450325.

Veertigste Kennedymars Someren

Door: Klaas Bakker

Nee, alle veertig heb ik ze niet gewandeld, maar ik moet wel ver terug gaan in m'n herinnering om er achter te komen wanneer mijn eerste keer in Someren was. In 1977 met Frits Verhees, daarna nog drie keer, en dit moet dan de vijfde editie voor mij in Someren zijn. Er wordt hier in Someren wel een heel spektakel van gemaakt.

Tegen halfnegen wandel ik naar de start, en daar staat al een heel legioen wandelaars klaar om aan de klus te beginnen. Ik vind het nog veel te vroeg, om 22.00 uur mogen we pas weg. Eerst maar een colaasje drinken en nog wat eten in de friettent die vlakbij de start staat.

Niet veel later barst er een plensbui los, en ik kan alles mooi overzien vanuit m'n stoel onder de luifel op het terras.

De bui duurt hooguit tien minuten, dan is het weer droog en voeg ik mij tussen de deelnemers in de eerste rijen. Hier staan veel bekenden en OLAT'ers te trap-pelen van ongeduld. We staan niet ver van het podium en kunnen zo het hele gebeuren goed overzien. Ook proberen we een praatje te maken, maar dat valt niet mee, de 'muziek' overstemt alles.

Het wachten duurt nog lang, maar eindelijk is het toch zo ver. Er worden enkele korte toespraakjes gehouden,

het Amerikaanse volkslied en het Wilhelmus worden gespeeld, de vlaggen gehesen: het is tenslotte de veertigste keer dat de Kennedymars van Someren wordt gewandeld. Nadat we voor de eerste keer gescand zijn, mogen we vertrekken. Door het lange wachten zijn de spieren behoorlijk stijf, en de eerste kilometers is dat goed te merken.

Familieleden, bekenden en andere belangstellenden staan rijen dik achter de dranghekken als we door het centrum wandelen. Al gauw komen we op de buitenwegen, waar het wat rustiger is, en gaan richting Someren-Heide. Het voelt benauwd aan door de luchtvochtigheid. Het stinkt hier ook behoorlijk naar ammoniak vanwege de vele varkenshouderijen. Misschien krijgen de beestjes nog wat extra zuivere lucht voor ze de nacht in gaan! Ik laat hier ook m'n eerste 'geurmerk' achter. In Someren-Heide is het ook feest, met drommen mensen langs de weg. Nu gaan we verder naar Someren-Eind, waar ook al iedereen op straat te vinden is. Dan weer terug naar Someren, en daar is nog meer publiek dan twee uurtjes geleden.

We gaan nu naar Lierop, waar we weer gescand worden. Ondertussen zijn we al enkele doorloopposten gepasseerd, waar water, citroenthe, een appel, tomaat of krentenbol voor ons klaar stonden of lagen. De route staat ook duidelijk aangegeven met grote gele Kennedymarspijlen. Alle zijwegen zijn afgezet met dranghekken en worden bewaakt door vrijwilligers. De politie is ook alom aanwezig. Verdwalen kunnen we bijna niet, alhoewel ik toch wel een keertje twijfelde: waar waren ineens die wandelaars voor mij gebleven?

Vanaf een vrij brede verlichte straat met fietspad, gaat het ineens naar rechts een donkere weg in. We passeren de plaatsen Lierop, Mierlo en Mierlo-Hout. Daar staat dan midden in het dorp een house-orkest, je oren trillen bijna van je bol als je er voorlangs loopt. En dan te bedenken dat hier de mensen de hele avond en een deel van de nacht blijven staan!

In Brouwhuis, op veertig kilometer, is de eerste grote binnenrust. De torenklok staat op 03.00 uur, geen wonder dat ik uit m'n kleren zwem van het overtollige 'transpiratievocht'. Hier krijgen we weer water of citroenthe, en verder zoets als kippenbouillon of soep. Er wordt zelfs een lepel bijgeleverd, maar waar die voor dient is me niet helemaal duidelijk. Het drinkt lekker weg zo uit de kom, en er blijft niets op de bodem achter. Voor de liefhebbers is er ook een pakje brood, maar dat krijg ik helemaal niet meer naar binnen.

Vanaf Brouwhuis tot de rustpost in Asten, op 62 km, wandel ik samen met Frits Mennen. We passeren achtereenvolgens Vlierden, Deurne, Liessel en Ommel. Hier staan ook weer doorloopposten met water, thee, appel of krentenbol. Het meeste publiek is nu wel naar huis, maar hier en daar komen we toch nog 'verdwaalde' groepjes mensen tegen.

Op de rustpost in Asten staat in de hal een 'koek en zopie', waar ik eindelijk cola kan krijgen; onderweg heb ik van attente mensen langs de weg ook al eens een beertje cola gekregen. Op water en koude thee alleen kan ik het niet volhouden. Hier op deze rustpost is kippensoep die wel warm is, maar nog even dun als op de vorige post.

Onderweg naar Heusden moet ik even het maïsveld in, dat is goed te doen nu het weer meer dan twee kontjes hoog staat. In Heusden hebben we 70 km in de benen, en daar staat weer een doorlooppost, midden in het dorp vlak naast het café dat net open is gegaan. Ofschoon het nog vroeg is, het is net 08.00 uur, zitten er al twee wandelaars op het terras, de koffie ruikt goed en de soep die wordt aangeprezen is allicht beter dan die we onderweg te verwerken kregen. De verleiding is groot, maar ik loop door omdat het thuisfront beloofd is omstreeks 11.00 uur thuis te zijn voor de koffie. Even vallen er een paar druppels, maar dat is dan ook alles sinds die korte plensbui gisteravond.

Er komen ook al weer meer mensen op straat. Het wandelen gaat nog goed, alleen veel tempo zit er niet meer in want in de eerste uren heb ik teveel vocht verloren. Dan komen we op het laatste rechte stuk weg naar de finish. Enkele bekenden zijn al op de terugweg naar het parkeerterrein. Op de laatste 200 meter staan dranghekken langs de weg om ons vrij baan te geven, de rode looper is zelfs uitgelegd en om 09.50 uur zit het er op. Met de moderne snufjes van tegenwoordig krijg je ook meteen na het finishen een A-4tje vol met informatie over doorkomsttijden tijdens de nacht, je klassering en het totaal aantal deelnemers, zelfs opgesplitst in mannen en vrouwen. Zo kan ik melden dat er in totaal 2193 wandelaars zijn gestart waarvan 1601 mannen en 592 vrouwen. Ik kwam als 39^e binnen, als 37^e mannelijke deelnemer en moest ook 2 dames voor laten gaan, waarvan Conny Raymackers als eerste dame eindigde, en de tweede vlak voor mij eindigde.

Ik heb meteen rechtsomkeer gemaakt en de auto opgezocht, en niet veel later dan 11.00 uur was ik thuis voor de koffie.

OLAT-DEELNEMERS KENNEDYMARS SOMEREN 2002

Evert van Ampting	12.30	Jack van Dongen	11.22	Hans van Ginkel	14.08
Paul Canters	08.04	Ton van Dijk	10.23	Henny v.d.Haring	15.03
Klaas Bakker	09.50	Jos Donkers	15.41	Jack Hendriks	11.33
Annie Beekmans	14.56	Hedy van Erp	15.41	Nelly .vd.Hofstad	15.04
Henk van den Boom	10.04	Peter van Erp	15.41	Boetje Huliselan	12.30
Toos vd Boom	12.54	Fred Fisser	11.22	Rob Keetlaer	17.21
Piet van Buul	11.32	Wim van Gemert	08.34	Riet Kelders	15.05
Frits.v.Duijnhoven	08.28	Theo Gijzen	17.54	Hanny Klumpkens	10.29

Michel v. Krimpen	10.38	Anny v. Neerven-v. Extel	14.59	José Schimmel	12.12
Gerrit Legierse	11.57	Ronald v. Oort	10.38	Trudy Taal	17.55
Pieter Liebrechts	12.40	Hugo Prinsen	08.47	Arie Timmermans	17.55
Frank Liebrechts	12.40	Wim Peters	11.43	Ad Verbakel	11.43
Andre Loos	11.52	Toos Snoeijen-Verbeek	12.41	Maria Verschurem	14.07
Gerard Meeuws	11.57	Conny Raymakers	09.31	Wim vd Wittenboer	11.33
Frits Mennen	09.59	Huib Raymakers	09.31	Jan vd Zanden	13.51
Ad Mollen	17.48	Frances Rouppe vd Voort	10.00		

De wandelende reporter

De finale van een pelgrimstocht naar Santiago de Compostela

Door onze wandelende reporter: Margriet Fischer

Goed uitgerust ga ik op **maandag 11 juni** al vroeg weg uit Léon want er staan voor vandaag 37 kilometers op het

programma. Aan het eind van de stad staat de San Marcos: vroeger een pelgrimshospitaal, tegenwoordig een 5-sterren hotel met museum. Dan nog een oude brug over en daarna de vervelende buitenwijken. Na een splitsing waar je kunt kiezen voor een pad mooi en rustig en 3 kilometer langer, of langs de autoweg, heb ik plotseling het pad voor mij alleen. Boven op de heide loopt een schaapskudde en na een aantal dagen saai, begint het weer mooi te worden. Na de middag wordt het wat minder en het is ontzettend heet ondanks de wind die behoorlijk hard waait. Ineens loop ik midden tussen de schapen en in de lucht zie ik ooievaars. Aan het eind van de etappe ligt Puente de Oribigo, en dat is dus een hele mooie lange middeleeuwse stenen brug over de Orbigo. Het plaveisel zet zich voort in het stadje zelf, en dat is met een laagstaande zon een schitterd gezicht. De huizen hebben hier vaak een mooie binnenplaats met veranda's van hout, die soms ook weer met glas zijn dichtgemaakt. Voor de volgende dag staat Astorga op het programma, en na een mooie wandeling door een glooiend landschap met eindelijk weer eens bomen, kom ik daar al voor 12 uur aan. Zo heb ik alle tijd om deze leuke stad te bezoeken: De middeleeuwse stadsmuren, Romeinse opgravingen, de kathedraal, het bisschoppelijk paleis - ontworpen door Gaudi -, en 3 musea waaronder een chocolademuseum. De refugio is ontzettend groot, heeft 190 bedden, maar is niet vervelend; alleen 's nachts gaat het onweten en er is een concert van snurkers te beluisteren. Als jullie soms denken dat deze reis een lolletje is omdat ik er zo luchtig en positief over schrijf, dan denken jullie dat verkeerd. Dit is een onderneming waar veel lichamelijk en geestelijke veerkracht voor nodig is. Dat moet je niet onderschatten!

Iemand van de OLAT-wandelen-op-dinsdag-groep heeft eens geschreven: "Wandelen is stilstaan bij de dingen onderweg".

Mijn variant is: "Wandelen is stilstaan bij jezelf". En bij deze tocht zou ik willen zeggen: "Wandelen is een reis naar je ziel"

Na al dat gesnurk 's nachts is het een zegen om met prettige klassieke muziek wakker te worden. En toch begin ik de volgende dag weer vol goede moed aan een wandeling over een pad dat niet zo mooi is, maar er valt genoeg te zien. Een mooi mozaïek, heide, veel lage struiken, brem, kleine bomen, lavendel, veel geel. In Rabanal del Camino, een dorpje van niks, staan 3 herbergen en een bouwvallige kerk. Een man die stokken maakt vertelt dat hij 3 jaar in Oss heeft gewerkt (bij de varkensslachterij) en laat trots zijn envelop van de SVB zien: zijn Nederlandse pensioen.

Er is ook een klooster, en de drie monniken die daar wonen houden een dienst in de kerk tegenover de herberg. En ik zit hard te bidden dat er geen stuk plafond naar beneden zal komen.

In onze herberg krijgen we 's morgens een echt ontbijt van een Braziliaanse vrijwilligster en dat komt goed uit, want er moet vandaag gewerkt worden. Na een flinke stijging, waardoor ik in de koude wolken kom te lopen, kom ik aan bij het Cruz de Ferro.

Dit is een ijzeren kruis, op een hoge houten paal, op 1500m. Er omheen ligt een grote berg stenen, daar neergelegd door pelgrims. Mijn steen heb ik vorig jaar gevonden tijdens een wandeling in de Alpen en uitgekozen omdat hij van hetzelfde roze graniet is als de zwerfkei op het graf van moeder. Het neerleggen van de steen is voor mij een emotioneel moment, maar gelukkig is het mistig.

Dan begint de afdaling, en bij Manjarin is een herberg die lijkt op een piratenschip. Er lopen een paar mannen rond in tempelierskleding, en voor elke bezoeker die in zicht komt wordt er een bel geluid. Er is alleen water bij de bron, de koffie uit plastic bekers is goed, maar ik durf hier niet naar de WC te gaan. Toch wel een aparte ervaring.

Na een nieuwe stijging gaat het weer verder, maar nu steil omlaag over een lastig keienpad. Het landschap is geweldig mooi. Ik zie 5 nieuwe soorten bloemen, en hoor 3 nieuwe vogelgeluiden. Dit zijn de bergen van León. Vanaf mijn plaatsje op de veranda in de Refugio in Molinaseca heb ik uitzicht op een aantal rondcirkelende ooievaars. Bij de brug zijn veel kinderen in het water aan het spelen, en vanwege een algemene staking lijkt het wel een feestdag.

Als ik de volgende dag, **21 juni**, naar Ponferrada loop, komen er in een paar minuten tijd wel 15 ooievaars overgevlogen, en overal zijn nesten te zien. Er staat een elektriciteitscentrale in Ponferrada, dus overal op de bergen staan masten, en er zijn palen waar zich wel 3 nesten op bevinden. Er staat ook een enorme Tempelierburcht, zo één die kinderen tekenen, net als uit een sprookjesboek, met torentjes en kantelen.

Daarna is er niet veel moois meer, alleen veel hitte en pas in Villafranca del Bierzo wordt het weer interessant. De refugio ligt aan het begin van deze stad. Uit de bron komt lekker water, de douches zijn goed, en er staat een eenvoudige Romaanse kerk tegenover de refugio. Als ik mezelf en m'n kleren heb gewassen loop ik even de stad in, en die is erg mooi: gelegen op een steile helling, met smalle straatjes en een leuk plein.

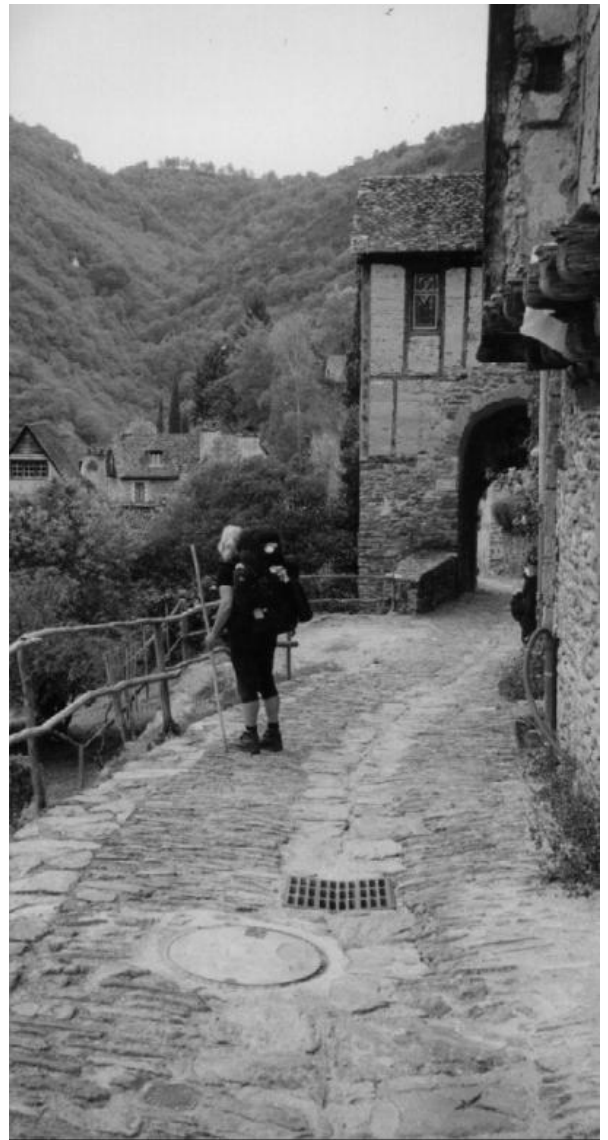
Een groep Spaanse fietsers, die nog laat binnenkomt, zorgt samen met een groep snurkers, voor een onrustige nacht, met knallende deuren, luidruchtig gepraat; mijn oordopjes kunnen het niet aan.

Ondanks of dankzij dat, ben ik de volgende dag vroeg weg, er moet geklommen worden en dat gaat het beste 's morgens vroeg.

Direct na het oversteken van de rivier, gaat het pad steil omhoog. Dit is de Camino Duro, ofwel de zware weg. Persoonlijk vind ik een tocht langs een drukke autoweg veel zwaarder, dat kan namelijk ook; is korter en bijna vlak. Na een klim van 1½ uur is het uitzicht fantastisch, en na een tocht over de kam, volgt een afdaling door tamme kastanjeboomgaarden. Het is inmiddels alweer flink warm, en beneden aangekomen maak ik een omweg voor een kop koffie, koop kersen, en vergeet mijn stok. Daar mag ik dus nog een stuk voor terug!

Dan moet ik een lang eind langs de autoweg. Hier is geen alternatief en de hitte loopt op. In Vega de Valcarce houd ik het na 16 km voor gezien. Een tweede klim zit er voor mij vandaag niet meer in.

Als een halfdood vogeltje breng ik de rest van de dag door in dit leuke dorp. Ik maak een praatje (ja, ja!), met de mannetjes op het bankje, bezoek het rivierstrand en het park, bewonder de kerk en de Gallische maïsofslag met rieten dak, en ga vroeg naar bed. Daardoor kan ik de volgende morgen al om 06.00 weg, en het is flink afgekoeld. Dat komt goed uit, want er moet geklommen worden. Na een mooie tocht door het dal, gaat het omhoog de mist in. En daardoor mis ik bijna het plaatsje O'Cebreiro, dat op 1250 meter ligt, en waar ik een kop koffie wil drinken na 3 uur werk. Het kompas moer erbij komen, en dan ben ik er ineens. Ik breng een bezoek aan de kerk, en loop dan

verder, maar door de mist mis ik de afslag en moet na een half uur omkeren omdat ik een verkeerde richting oploop. Later wordt de mist wat dunner, maar het blijft vandaag een kleine wereld. Ieder dorp waar ik door heen loop, is gedrenkt in koeienstront (ik ben nu in Gallicië). Gelukkig bloeit er ook kamperfoelie en brem, en de geur van gras en hooi maakt ook veel goed. In dit mooie groen met gele Keltische land vind ik een goede herberg in Biduedo, en dan heb ik nog 137 km te gaan.

Als ik op **maandag 24 juni** door de mist en de harde wind verder naar beneden loop met 2 fleece-truien over elkaar, voel ik me lichtjes belachelijk met de strooien zonnehoed achter op mijn rugzak gebonden. De wind giert door de mast van de elektriciteitsdraden. Na een half uur lopen ben ik onder de wolken uit en krijg een geweldig uitzicht op dit nieuwe landschap, dat gisteren slechts bij vlagen te zien was. Het is net een lapjesdeken, maar dan wel met een heleboel knieën en ellebogen en voeten eronder. Er staan machtig grote bomen zoals: kastanjes, eiken, beuken, wilgen, platanen. Dikke knoeperts met levenservaring, te zien aan de gaten, bulten, knoesten enz.

Ik kom in Triacastelo, en ben er doorheen voor ik er erg in heb. De huizen zijn mooi gestapeld van leisteen, en natuurlijk ook de daken. Veel afgeronde hoeken i.v.m. de wind. De weg gaat lekker omhoog en omlaag, en ik wist wel dat er veel kleuren groen bestaan, maar zoveel...?

In Sarria is de refugio vol, en omdat ik een verkoudheid onder de leden heb, denk ik dat het niet verstandig is verder te lopen, dus ik ga terug naar het hostel waar ik eerder langs kwam, en vraag een kamer. De dame waarschuwt mij dat het 'Fiesta' is, met muziek, maar ik denk nog: 'Dat zal wel meevallen.' Niet dus: van 18.00 tot 3.00 uur, vijf soorten muziek door elkaar onder mijn raam, 3 hoog, en weer kunnen de oordopjes het niet aan. Dus als het eenmaal rustig wordt, val ik in een diepe slaap en word pas om zeven uur wakker door het geluid van de straatvegers. Je mag van de Spanjaarden rustig zeggen dat ze een enorme bende kunnen maken, maar ze hebben hier ook heel veel straatvegers (weten jullie nog dat Frank vroeger straatveger wou worden, omdat je, als je omkeek, zo'n voldoening had van je werk).

Maar als ik eenmaal onderweg ben, is het weer volop genieten van een mooi groen land met veel koeien. Zo nu en dan kom ik tussen een kudde terecht, in een van de smalle straatjes of weggetjes die afgebakend zijn met gestapelde stenen muurtjes. Boer met stok, koeien, schapen, honden en dan maar hopen dat er geen koe vlak bij mijn voeten gaat staan spetteren. Op een gegeven moment loopt alles op een hoop, als het pad een beek doorkruist, maar met een beetje geduld, en veel geroep van de boer, worden de beesten in de wei gedreven. Het pad loopt verder door een beek, en er zijn mooie granieten stapstenen ingelegd, hoewel niet overal. Ik ben blij dat ik niet, zoals veel pelgrims, op sandalen loop. Het is niet te geloven hoeveel mensen problemen hebben. Bijna iedereen loopt met pleisters of verband te strompelen.

Voor de Spaanse scholieren is de vakantie begonnen, en massaal begeven zij zich naar St.Jacob. Door een stevige wind in de rug vlieg ik bijna naar het eindpunt, Portomarin, een stadje dat opnieuw opgebouwd is in verband met een stuwmeer. Het is een raar gezicht, een aantal middeleeuwse gebouwen is steen voor steen afgebroken en daarna een stuk verderop weer opgebouwd. Een vreemde combinatie van oud en nieuw is het resultaat. Maar niet onaardig. Een jonge Spanjaard, die het laatste stuk samen met mij heeft gelopen en ook Engels spreekt, komt later in het park nog even een praatje maken. Volgens mij wil hij gewoon even de blits maken met zijn blonde Hollandse vriendin. Maar ik leer van

hem weer een aantal Spaanse woorden in ruil voor een paar Engelse. Als ik dit zit te schrijven aan de oever van het stuwmeer zitten er een heleboel kikkers te kwaken, die het hier waarschijnlijk goed hebben. Na de berg bij O'Cebreiro heb ik geen ooievaar meer gezien. De herberg hier is overvol.

Op woensdag 26 juni waait het ook weer hard en is het mistig. Niet zo dik, maar je ziet de slierten over de weg waaien. Er komen steeds meer brokken graniet tussen de leisteen, zowel in de huizen als de muurtjes. In deze streek zie je veel stenen maïsofslagplaatsen, op hoge poten tegen de knaagdieren, met open stenen voor de beluchting. Onderweg zie ik ook een mooi stenen wegkruis. Langs de weg staat nu bij iedere kilometer een stenen paal met de afstand naar Santiago. Als ik arriveer in Palas de Rei ben ik zojuist de steen met het getal 68 gepasseerd. Voor de refugio staat een lange rij pelgrims te wachten, en omdat ik nogal veel moet hoesten, besluit ik een hostel te zoeken.

Aan het eind van de middag begint het te regenen en te onweren, en ik zit eerste rang, hoog en droog, en kijk uit op een berg met windmolens. Ook 's nachts onweert het nog flink, maar ondanks dat en het hoesten, slaap ik toch goed.

Daarom kan ik de volgende morgen weer fris op weg. Deze weg leidt langs holle wegen en grote eucalyptusbossen. Het ruikt heerlijk en de bomen zijn soms reusachtig, vooral in de hoogte. De klimmen en dalen zijn precies goed en als ik aankom in Ribadiso besluit ik er te stoppen. Daar staat een refugio, die dateert uit de middeleeuwen, maar onlangs gerenoveerd, en er is speciaal een nieuw toiletgebouw naast gezet. De oude gedeelten zijn gebouwd met dikke natuurstenen muren. Vlak naast mijn bed staat een ingebouwde houtoven.

Deze refugio is erg mooi, met een overdekte ingang, een binnenplaats en een grote tuin waar ook tenten kunnen staan. Ook hier zijn meer pelgrims dan bedden.

Na een diepe slaap ga ik de volgende morgen weg in het donker. In deze streek wordt het midden in de zomer pas om 6 uur een beetje licht. De zon draait ook niet om je heen, als hij om 12 uur in het zuiden staat, maar springt over je heen.

Vandaag **28 juni** is de op één na laatste etappe. Weer zijn er fijne heuvels en veel eucalyptus.

Het is wat warmer, hoewel het nog steeds waait. Als ik denk dat ik er bijna ben, wordt ineens de telling op de kilometerstenen bijgesteld. De teller stond op 12, en verandert ineens in 15,5

Dat is een rotstreek, en ik moet even gaan zitten om deze teleurstelling te verwerken. Daar komt nog bij dat de beloofde refugio in Lavacolla niet bestaat, en zo wordt dit een etappe van 38 in plaats van 30 kilometer. Maar om 5.00 uur kom ik toch aan op de Monte de Gozo, vanwaar ik uitzicht heb op de stad Santiago de Compostela.

Er staat hier een gigantisch complex, gebouwd ter ere van een pauselijk bezoek in 1993, en er is plaats genoeg voor iedereen.

De ontvangst is hartelijk en ik word zelfs gekust door de (knappe jonge) hospitalero, als hij merkt dat ik uit Nederland kom gelopen. Op de gang tussen de kamers gieren de hormonen behoorlijk rond die avond, maar mijn oordopjes zitten erg goed vannacht. Ik merk zelfs niet dat iemand het raam heeft gesloten en word wakker met hoofdpijn. Maar zodra ik in de frisse ochtendlucht loop, is dat over. Al voor 8.00 uur kom ik op mijn 101^e dag aan in Santiago dat nog in stilte gehuld is. Alles is nog dicht, alleen een kleine kerkdeur staat open, zodat ik in alle rust de indrukwekkende kathedraal kan bekijken.

Oorspronkelijk is het een Romaanse kerk, maar de voorgevel en het hoofdaltaar zijn barok. Het doet me denken aan de draaiorgels die bij ons in Weert op de kermis staan, inclusief blote dikke engelen. Voor een goed gesprek met God heb ik liever een wat eenvoudiger kerk, of een landweggetje.

Om een uur of elf begint de stad vol te lopen. Ik heb dan al ontbeten, een kamer geregeld, mijn Compostela gehaald en cadeautjes gekocht.

Om 12.00 uur is de pelgrimsmis en dan is de kerk vol. Zover als ik het kan volgen worden alle landen genoemd waaruit vandaag pelgrims zijn aangekomen, daarna ook een groot aantal Spaanse steden. Het is vandaag het feest van Petrus en Paulus en die worden meerdere malen genoemd. Aan het eind van deze een uur durende mis wordt het wierookvat door de zijbeuken geslingerd. Zoals een kind op een schommel komt het 1,5 meter hoge gevaarte langzaam op gang, aangestuurd door 7 mannen die elk een touw vasthouden. Het is een speciale techniek en er hangt een complete stelling in de middentoren, inclusief katrollen. Na ongeveer een minuut slingeret het wierookvat van plafond naar plafond, begeleid door indrukwekkende klanken uit het dubbele orgel waarin zich niet alleen verticale, maar ook horizontale pijpen bevinden. Kippenvel en natte ogen!

Zowel in de kerk als in de stad is het een feest van herkenning. Allerlei mensen met wie ik, lang of kort, samen heb gewandeld of gesproken. Ik krijg een sms-je van Theo, waarin hij o.a. schrijft dat hij trots op mij is. Voor mij is trots niet het juiste woord. Ik voel vooral dankbaarheid. Ik wil Paul en de kinderen bedanken omdat ze mij hebben laten gaan en zo goed voor elkaar gezorgd hebben. En ik wil God bedanken; niet alleen voor mijn sterke lichaam en grote, gevoelige neus, (mijn vader zegt dat de familie Fischer vooraan stond toen de neuzen werden uitgedeeld) maar vooral omdat Hij al die tijd naast mij is blijven lopen.

De redactie van OLAT-Nieuws dankt Margriet omdat zij haar ervaringen tijdens de tocht met onze lezers heeft willen delen. Wij danken ook Janneke, Marijke en Paul omdat zij het verhaal van Margriet rap verwerkten en zodoende zorgden dat we telkens van de actuele gebeurtenissen konden meegenieten.

Dank je wel

Vergeef me ook dat ik in de vorige editie de dagtelling niet correct doorvoerde!

VAN KUST NAAR KUST

JUBILEUMTOCHT S.V. DE LAT VAN 27 OP 28 JULI 2002, VANWEGE HET 65 JAAR BESTAAN

KLAAS BAKKER

Vrijdagmiddag 26 juli: Frits van Duijnhoven belt op en vraagt waar morgen de start van de jubileumtocht van s.v. De LAT is ter gelegenheid van het 65 jarig bestaan. Frits heeft wel weer eens zin in een flinke uitdaging. Ik begin maar vast met de weekendtas in te pakken, dan ben ik morgenvroeg zo klaar als de trein van 6.35 uur Vught aandoet.

Evenals ik, arriveert de trein, waarin Frits op me zit te wachten, op tijd op het station. Na een voorspoedige reis komen we om 8.30 uur in Diemen aan. Vanaf het station is er gepijld naar de startlocatie, het verenigingsgebouw 'De Schakel'. Om 10.00 uur zal de gezamenlijke start zijn, dus we hebben nog voldoende tijd om ons om te kleden, iets te eten en een kop koffie te drinken.

De kortere afstanden van 35 en 55 km mogen al vanaf 9.00 uur vertrekken. Tegen 10.00 uur krijgen we dan wat mededelingen aan te horen en worden er groepsfoto's gemaakt. Dan gaan we met 62 deelnemers op weg voor de langste afstand van 180 km door het Noord-Hollandse landschap. Het weer is ineens omslagen van oer-Hollands naar tropisch heet en dat zullen we dit weekend ondervinden ook!

We zoeken de dijk van het IJsselmeer op bij Durgerdam en we zullen die blijven volgen tot Hoorn. Eerst wandelen we over een smal fietspad boven op de dijk, later lopen we onderlangs de dijk om vervolgens bij Monnickendam weer naar boven te gaan over een smal ruw klinkerpad.

Ondertussen is het kwik ook flink gestegen, maar gelukkig heeft de organiserende vereniging tussen de geplande wagenrusten nog waterposten neergezet, waar dan ook dankbaar gebruik van wordt gemaakt.

We hebben de weinige wind die er is in de rug, maar af en toe voelen we toch een verkoelend briesje als de weg weer eens een slinger maakt omdat er in het verleden

dijkdoorbraken zijn geweest. We komen in Volendam, hier is de eerste binnenrust op 30 km. Na deze rust gaan we weer naar de IJsselmeerdijk en komen zo door de drukste toeristenstraat van Volendam: de Zeedijk. Het ruikt hier nog steeds naar gerookte paling, en in de haven liggen veel plezierboten en nog een enkele vissersboot. Daarnaast ook enkele salonboten die naar Marken varen.

We wandelen vervolgens naar Edam, ook een oud Zuiderzeestadje, en verder gaat het langs Warder en Schardam naar Hoorn.

De zon krijgt steeds meer kracht, er is hier bijna geen schaduw. Soms komen we langs een boerderij en krijgen daarvan dan enige schaduw. We kunnen dan niet nalaten om de bewoners, die heerlijk in de tuin onder een boom hun pilsje drinken, toe te roepen: 'bedankt voor de schaduw'. Er zijn hier ook heel wat campings die met dit mooie weer goed bezet zijn, en de mensen genieten dan ook volop in het verkoelende water van het IJsselmeer.

In Hoorn krijgen we de tweede binnenrust, na 55 km. Ondanks de extra waterposten zijn er dan al 5 deelnemers mee gestopt. Vanaf hier kan gestart worden op de 125 km. Daar maken 17 wandelaars gebruik van. Buiten is het nog steeds warm en zwoel. We komen door Wognum - mijn vroegere woonplaats -, langs Benningbroek en Sijbekarspel - waar nog veel mensen buiten zitten te genieten van het heerlijke avondje -. In deze streek zien we nog enkele oude West-Friese stolp-

boerderijen. Deze boerderijen zijn vierkant, met riet bedekt en aan de straatkant gedeeltelijk met pannen belegd in een bepaald patroon. Ook de schoorsteen niet te vergeten, die geeft door zijn hoogte en versiering de welstand van de oorspronkelijke bewoners aan.

Over rustige B-wegen gaan we verder langs Lutjewinkel, Moerbeek, Haringhuizen en komen op het marktplein in Schagen waar naast de kerk de derde caférust is op 85 km. Hier kunnen ook nog wandelaars starten voor de laatste 95 km van deze wandeltocht. En zo komen er nog 4 'nieuwe' wandelaars bij. Op deze rustpost kunnen we een keus maken uit groenten- of tomatensoep en we krijgen een bon voor koffie of frisdrank.

De nachttemperatuur blijft hoog en er staat geen wind. De maan is er ook bijgekomen en die geeft ons voldoende licht om zonder zaklantaarn verder te gaan. Na ongeveer 11 km slaan we linksaf het strand op, richting Hondsbossche Zeewering. Na ongeveer 2 km strand lopen we deze dijk op en nemen de hindernis aan de zee kant, waar een brede geasfalteerde baan ligt. We kunnen de zee ruiken, zien en horen, terwijl de golven tegen de voet van de dijk kapot slaan. Na ruim 5½ km zijn we aan de andere kant van de zeewering gekomen, bij Camperduin. Het is ondertussen ook weer licht geworden.

We gaan naar het erf van de eerste boerderij, links van de weg, waar wagenrust nr 7 staat. Daarna komen we door Hargen, Groet en gaan dan verder naar Schoorl, waar we binnengaan in Grand-Café-Rest. 't Klimduin. Hier hebben we 107 km afgelegd.

Met mij gaat het nog goed, met dit warme weer was ik bang voor brandende voeten, maar daar is totaal geen sprake van. Toch ga je langzamerhand wel merken dat vermoeidheid de kop opsteekt door slaapgebrek en hitte. Straks wacht ons voor de tweede dag de volle zon met temperaturen tot 30 graden. Ik zie dat ook niet direct als ideaal wandelweer. Het eerste gedeelte na de rust in Schoorl lopen we verder naar Bergen onder de bomen wat wel een verademing is. Ofschoon het nu top vakantie seizoen is, merken we daar op dit vroege uur nog niets van.

Richting Alkmaar kondigen zich de volgende schaduwloze wegen aan, en rond 10.30 uur, als Akersloot (het leliedorp) wordt bereikt, hebben we alweer heel wat zon en hitte over ons heen gekregen. We bereiken hier tevens de 5e caférust op 128 km.

Iedereen krijgt zo zijn problemen, soms lukt het om over de inzinking heen te komen, enkelen stoppen ermee.

Na een kop koffie, een glas cola en appelgebak denk ik er weer even tegenaan te kunnen. Maar met deze tropische temperaturen zonder enige schaduw van betekenis op deze lange polderwegen en dijken wordt het steeds moeilijker om vooruit te komen richting veerpont over het Noordzeekanaal. Vlak voor het pont staat wa-

genrust nr 11. Hier drink ik nog een knijpyoghurt en een bekertje cola. Dan vlug het pont op en gaat het naar de overkant waar Spaarndam ligt. Dan volgen nog meer lange boomloze wegen, door het vlakke polderland. Het gras groeit hier niet hoog genoeg om enige schaduw te geven en daarbij komt nog dat het gemaaid is en verdroogd langs de wegkant ligt. Langzaam verdwijnt het laatste beetje energie dat ik nog over had.

Hallucinaties van destijds uit Noord-Frankrijk komen weer op mijn netvlies. De verzorgingsploeg heeft hier weer enkele waterposten tussen de reguliere wagenrusten in gezet.

M'n maag is echter leeg en kan niets meer verdragen. Ik probeer iets te eten, maar het volgende ogenblik lig ik op m'n knieën langs de weg en komt alles er weer uit. Het is nog ongeveer 3 km naar de caférust in Halfweg. Dat haal ik nog wel, maar dan heb ik toch al besloten om niet verder te gaan.

Het is voor mij de eerste keer op een sportieve lange-aftandtocht dat ik vroegtijdig moet stoppen. Het is ongeveer 16.40 uur als ik op de rustpost binnenkom en er zijn dan nog 22 km te gaan. Maar onder deze condities zou ik daar minstens 4 uur en waarschijnlijk langer over doen. Als ik dan na afloop nog zou douchen en wat bijkomen van de vermoeienis zou het te laat worden voor de organisatoren die toch wel voor middernacht thuis willen zijn.!

Hier in Halfweg heb ik 158 km afgelegd. Theo Tromp, die op de 125 km afstand is gestart, zit er ook, hij gaat niet verder en heeft 95 km afgelegd. Samen worden we met de auto naar de finish bij FC Amstelland, achter de Amsterdam Arena, gebracht. Daar kunnen we als eerste op ons gemak douchen. We zijn nog niet klaar of daar komt de eerste 'echte' wandelaar binnen. Het is Rudy de Rooverij uit België, het zal zo ongeveer 18.00 uur geweest zijn.

Daarna komt heel lang niemand meer. Iedereen is veel later binnen dan verwacht. Gelukkig mag de finishplaats, vanwege deze extreme omstandigheden, langer open blijven.

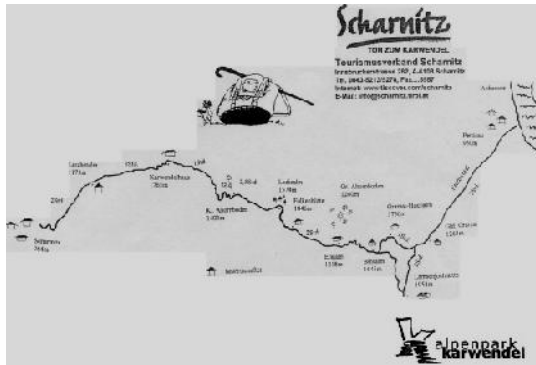
Vroeg, aan het begin van deze dag, zijn ook nog enkele wandelaars verdwaald, en door de organisatie weer terug op het parkoers gebracht. Zij zijn nog steeds onderweg naar de finish. Voor zover ik weet zijn van OLAT Frits van Duijnhoven, Theo Klanke en Hugo Prinsen goed over de finish gekomen. Verder zijn ook Hanny Klumpkens, Marcelle Creemers, vergezeld door Piet de Ruijter, wandelend over de finish gekomen. Op de 3 lange afstanden (180-125-95 km) zijn 83 wandelaars van start gegaan, maar hebben 28 wandelaars het gestelde doel niet gehaald.

Voor normale Hollandse zomeromstandigheden zou dit een prachtige route zijn geweest door het Noord-Hollandse landschap, maar we hadden helaas de pech in dit weekend een Spaanse zomervariant te treffen.

De Karwendelmarsch

Door Willemien Konink

Inleiding. De Karwendelmarsch werd oorspronkelijk georganiseerd door het Tiroler Skiverbandes (TSY) te Innsbrück. De start was vanuit Scharnitz op 964 m en ging door het Karwendelgebergte via Larchetalm 1174 m, Karwendelhaus 1765 m, Klein Ahornboden 1403 m, Ladizalm 1574 m, Falkenh 1846 m, Engalm 1218 m, Binsalm 1502 m, Gramai Hochleger 1756 m, Gramaialm 1261m naar Pertisau 933 m. De gehele tocht is 53 km lang en de tourklasse ging tot de Engalm en is 32 km lang. Deze tocht werd 22 maal georganiseerd: van 1969 tot en met 1990. Meestal rond half september, omdat deze maand volgens de Oostenrijkers de beste wandelmaand is. Zowel bij de Engalm als in Pertisau stonden toen bussen klaar om de deelnemers weer terug te brengen naar Scharnitz. Het was altijd een zeer goed georganiseerde wandelmars! In 1990/1991 vonden de organisatoren dat ze op de leeftijd waren gekomen dat zij afgelost moesten worden door de jongere garde. Men had hiervoor mensen gevonden, maar die lieten het op het

laatste moment afweten. Zo kwam er een einde aan een prachtige wandelmars.

Toch kan men deze tocht nog wel op eigen gelegenheid wandelen. Dit wordt ook veel gedaan, met overnachtingen in de verschillende hutten. Martin liep in 1977 voor het eerst mee. Er waren toen 3450 deelnemers, waarvan er 2600 in Pertisau eindigden en 850 in de Engalm op 32 km. Daarna liep Martin deze mars nog 7 keer georganiseerd mee.

De Karwendeltour 22-23 augustus 2001.

Voor ons: Martin en ondergetekende, is het een bergwandeling van twee dagen. Van Scharnitz naar Pertisau, dwars door het Karwendelgebergte, waar je alleen langs berghutten komt om uit te rusten en geen dorp of stad aan doet. Heel bijzonder om dat te ervaren. Het weerbericht is goed: bewolkt maar droog. De eerste dag wat minder zon dan de tweede dag.

Om halfnegen 's morgens vertrekken wij uit Scharnitz. Deze plaats ligt op een hoogte van 964 m. De eerste kilometers gaan natuurlijk meteen al gestaag omhoog. Het pad is breed, dus we kunnen gewoon doorlopen. Het heeft iets bijzonders wanneer je het 'Wiesenhof', een restaurant waar we graag eten, en de laatste huizen van Scharnitz achter je hebt gelaten en je steeds dieper de bergen ingaat. Na het eerste stuk, dat behoorlijk stijgt, is het verder vrij plat naar de Larchetalm. Deze ligt op 1174 m. Daar halen wij een stempel voor het wandelboekje en nemen wat fruit. Het is inmiddels tien uur.

Wij gaan gemiddeld iets sneller dan de tijd die staat aangegeven op de borden aan het begin van zo'n tocht. Overall staan borden met het aantal uren te gaan naar een bepaalde plek: hut, dorp, huis enz. Bijvoorbeeld Karwendelhaus is 4 uur wandelen. Daarna nog zo'n uurtje lekker rustig wandelen langs het water dat alsmaar stroomt en nooit ophoudt.

We komen het bos uit en gaan een hek door en dan zien we in de verte, op een hoogte van 1765 m, het Karwendelhaus. Als je bedenkt dat je daar helemaal naartoe wilt dan moet je wel even iets wegslikken.

We hebben al heel wat geklommen en het laatste stuk naar het Karwendelhaus is aardig pittig. We lopen er echter vol goede moed naartoe.

Om het halfuur wisselen we van rugzak en dat gaat prima zo. De vele 'fietsers' op hun mountainbike, die ook naar het Karwendelhaus op weg zijn, stappen zo nu en dan af omdat het te steil omhoog gaat. Het pad is nog steeds breed en goed begaanbaar. Naargelang de tijd verstrijkt komt het Karwendelhaus dichterbij. We horen nu ook de bellen rinkelen van de koeien die daar grazen, in de weiden rondom het huis. Dat heeft ook zijn charme, dat geluid van al die dubbele bellen. Na een uur zijn we boven. We gaan buiten zitten en bij ons

broodje nemen we een groot glas cola. De alpenkauwtjes kijken van dichtbij toe of er voor hen nog wat overschiet. 't Zijn grote zwarte vogels met gele snavels, ze komen alleen in de bergen voor. Martin maakt een foto van de alpenkauw en daarop is het pad dat we gelopen hebben ook heel goed te zien. Een heel mooi gezicht.

Na een half uur pauze gaan we weer verder.

De volgende hut is de Ladizalm op 1574 m. Dus weer een stukje klimmen. We gaan weer op weg over een breed pad, dat later veel smaller wordt, langs de berg-

helling. De fietsers blijven het brede pad volgen, een andere richting uit. Het smalle pad wordt een klauterpad dat uitkomt op een brede grindlaag, die steken we over en gaan verder langs de berg waar we het smalle pad blijven volgen. Dit is goed te lopen. Af en toe staan we stil om van het mooie uitzicht te genieten: het mooie dal, de hoge kale bergen met in de hoge nissen nog wat oude sneeuw. Langzaam wordt het pad weer wat vlakker en breder, en komt de Ladizalm in zicht. Dit is een bewoonde hut. Ook hier grazen koeien en het uitzicht is prachtig.

We krijgen nu een klim naar 1846 m. Dit is vrij steil en pittig. Martin klimt moeiteloos naar boven en ik kom puffend boven (maar ja, dat geldt ook thuis voor de trap ...). We komen om kwart over drie aan op de Falkenhütte. We kopen wat drinken en eten wat, genieten opnieuw van het uitzicht en gaan dan weer verder.

We gaan eerst dalen en krijgen dan een smal pad langs de bergen met een mooi uitzicht op het dal. We staan steeds even stil om te kijken of we de Falkenhütte nog zien. Dan gaan we weer omhoog, met nog een laatste blik op de Falkenhütte die nu op ooghoogte ligt, om de berg heen richting Engalm. We kijken nu in een ander dal. Even later kunnen we in de verte de weg zien naar de Binsalm. Maar eerst komt er nog een lange afdaling naar de Engalm op 1218 m. Ze hebben voor de afdaling een nieuw goed begaanbaar pad gemaakt. Voorheen was het een geklauter over stenen en boomwortels. Het is maar waar je van houdt.

Om kwart over vijf kwamen we bij de Engalm aan. Hier staat niet alleen de Engalm, als restaurant, maar ook hutten waarin je tegen betaling kunt overnachten. Hier in de Engalm worden dit 'Lagern' genoemd, houten hutten met voorin een gedeelte waar je met ongeveer zes mensen kunt slapen en achterin nog wat tweepersoonskamers. Douchen is daar helaas niet mogelijk, maar aan de wastafel kun je je een beetje opknappen. Op zo'n tocht neem je alleen het hoogst noodzakelijke mee, waaronder nachtgoed en schoon ondergoed. Wij sliepen nu voor de derde keer in dezelfde 'Lager'. Deze keer hadden wij een tweepersoonskamer. Nadat we een hapje zijn gaan eten in het restaurant, de 'Engalm', roept onze gastheer ons voor een slaapmutsje. Dat schenkt hij in een glazen schoentje, heel toepasselijk. Nu zijn wij allebei niet zo voor een borrel voor het slapen gaan, maar dit konden we toch niet weigeren. Dus dronken we het op. Het was ook zo'n hartelijk aanbod. Gelukkig hebben we ondanks of misschien dankzij deze borrel heerlijk geslapen.

De nachtrust heeft ons goed gedaan. De volgende morgen gaan we weer vroeg op pad. Het is zeven uur als we aan de klim beginnen die ons naar de Binsalm voert. Het weer is goed, droog met zo nu en dan zon. Om tien over halfacht zijn we boven, op 1502 m. Daar gebruiken wij het ontbijt. Een grote mok met koffie en twee sneden brood met lekker beleg. Het is een gezellige hut. De open haard brandt volop, en ook andere

mensen die daar overnacht hebben zijn aan het ontbijten. We nemen er de tijd voor.

Om ongeveer halfnegen gaan we weer op pad. Dan is het nog zeker een uur stijgen en dan dalen we af naar Pertisau. Dat is nog wel een pittig stukje. Het gaat over smalle paadjes langs de berghelling en het laatste stukje gaat over gladde stenen, waar het water overheen sijpelt en dat maakt het juist

zo moeilijk, dus daar moet je goed uitkijken. En dan ben je plotseling boven op zo'n soort kam en kijk je van het ene dal naar het andere. Dat is een prachtig uitzicht. In een voorgaand jaar zagen we in het dal, waardoor we naar de Gramai Hochleger gingen, ongeveer vijftientig gemzen, klimgeiten op een

berg staan. Toen ze ons in het oog kregen gingen ze er vandoor. Deze keer dus geen gemzen, jammer. Nu gaan we alsmaar naar beneden.

De Gramai Hochleger ligt op 1756 m. De goederen worden via een kabelbaan getransporteerd, verder is de Gramai Hochleger alleen te voet of door de lucht (helikopter) te bereiken. We dalen verder af, een mooie afdaling met opnieuw een scala aan uitzichten. We blijven zo af en toe stilstaan om te kijken.

De Gramai Alm, op 1261m, is een grote alm met restaurant en slaapgelegenheid. Eigenlijk geen hut, maar meer een 'Gasthaus'. We komen er om tien over halfelf aan.

Zoals we bij elke hut hadden gedaan, maken wij nu ook weer foto's. We rusten wat en lopen de laatste twaalf kilometer naar Pertisau. Daar naar toe loopt het geleidelijk af. Je loopt dan als het ware de bergen uit. Ook dit is weer een mooi stuk en er zijn veel mensen op de been, die ook aan het wandelen zijn.

We komen om kwart over twaalf in Pertisau aan. Daar halen we bij het 'Tourismusverband' (v.v.v. kantoor) onze laatste stempel voor het wandelboekje. We kijken wat rond in deze mooie plaats, aan de Aachensee, met al zijn bloemenpracht.

Om halftwee stappen we op de bus naar Jenbach. Daar stappen we over op de trein naar Innsbrück en stappen daar dan weer over op de trein naar Scharnitz. Dat alles op één kaartje, dat we in de bus in Pertisau hebben gekocht!

We zijn om ongeveer vier uur weer op onze kamer, na twee dagen wandelen met prachtig weer, mooie uitzichten en volop genieten!

Was getekend, Willemien Konink

Amersfoortse Tweedaagse

Door: Constant Dedel

Op vrijdag 21 en zaterdag 22 juni 2002 organiseerde het wandelcomité Amersfoort de tweedaagse.

De start vond plaats vanuit het sportpark CJVV aan de Rubensstraat/Gasthuislaan te Amersfoort, vanaf 7.00 uur. Op de eerste dag wandelden we eerst rondom de sportvelden en daarna door het Randenbroekerbos. Na het verlaten van dit bos liepen we o.a. door de edelstenen buurt naar de Arnhemseweg. Na oversteek hiervan verdwenen we weer de bossen in (Nimmerdor). Na de Stichtse Rotonde, kwamen we na een tijdje bij de spoorwegovergang en liepen we enige tijd over het fietspad langs de spoorlijn tot bij een paddelstoel. Hier kozen we voor de richting Soest. Bij een parkeerplaats gingen we weer de bossen in, waarna een fietspad ons naar de kantine van AV Pijnenburg te Soest leidde; hier werd gepauzeerd.

We kruisten vervolgens een spoorlijn en volgden het fietspad langs de Soester Duinen tot Vliegbasis Soesterberg. Nadat we de kazernes voorbij waren wandelden we door de bossen van Zon en Schild en kwamen uiteindelijk bij restaurant Oud-Leusden, waar gepauzeerd werd.

Na de pauze liepen we weer enige tijd door bossen tot we in Leusden kwamen. Van Leusden ging het daarna weer naar Amersfoort. Na oversteek van een weg kwamen we langs een kinderboerderij en volgden het Heiligenbergerbeekpad, een stukje van het Marskramerpad II (Deventer-Amersfoort). En vandaar naar de finish. Het was een mooie wandeltocht. Het was zonnig maar fris.

De tweede dag dwaalden we eerst weer rondom de sportvelden en dan door het Randenbroekerbos. Na verschillende straatjes kwamen we bij een voetbrug, die we benutten om bij bos en heide te komen. Via diverse sterk geaccidenteerde fiets- en voetpaden naderden we de Treekerweg, ter hoogte van het vioolbouwershuisje, dat we passeerden. Na de Meent kwamen we in Woudenberg en daar liepen we langs sportparken en vijvers naar de kantine van de Valleiruiters, waar gepauzeerd werd.

Na de pauze wandelden we via de Slappedel en de Ringelpoel richting Maarsbergen. Vervolgen gingen we over een pad langs het Henschotermeer naar Maarn. Hier staken we de Doornseweg over en kwamen door de bossen bij het Stenen Prieel. Verderop, na het passeren van enkele zandvlakten, kwamen we bij de Pyramide van Austerlitz, die momenteel gerenoveerd wordt.

Inmiddels naderden we ook restaurant Bergzicht (voorheen Aart Jansen) aan de Doornsegrintweg, waar gepauzeerd werd. Na de pauze volgden we de Treekerweg, kwamen o.a. langs Huize den Treek en nogmaals bij hetzelfde vioolbouwershuisje. Vervolgens benutten we weer diverse fietspaden om bij de voetbrug te komen.

Na nog enige bospaden bereikten we Amersfoort en gingen daar direct door naar de finish.

Het was een mooie wandeltocht. Het was zonnig maar fris. Er gingen van start circa 2350 wandelaars.

Apeldoornse Vierdaagse 2002

Henri Floor en Coos Verburg

www.myweb.nl

Eerste wandeldag, dinsdag 9 juli

Klokslag halfzeven vertrokken we. We liepen door de binnenstad van Apeldoorn in de richting van het station. Daarbij staken we de Oude Grift over, een nieuw aangelegd kanaaltje van ruim twee meter breed. Na de spoorlijn overgestoken te hebben, dwaalden we door buitenwijken naar het Westerpark. Hier staken we grote grasvlakten over. We kwamen bij de eerste spreng, de Zwanenspreng, aan. Verderop liepen we tussen twee sprengen door.

Op 7,4 km was de eerste verzorgingspost. We liepen onder de A1-snelweg door en kwamen in het Bruggelen of Engelandersholt. Hier stond de fotograaf klaar om de vierdaagsefoto te maken. Dit jaar stond de fotograaf op een andere plaats, waardoor een mooiere achtergrond zichtbaar werd. Voorgaande jaren was de achtergrond een saaie verkeersbrug. Door buurtschap Engeland werd Beekbergen bereikt. We liepen dit keer niet door het centrum. Langs het park Texeira de Mattos, zonder muziektent, werd Beekbergen weer verlaten. Na een bospassage kwamen we langs de Sint Willebrordkapel. Na station Immenbergweg van de Veluwe Stoomtram Maatschappij, liepen we over een weg, waar diverse recreatieparken aan elkaar grenzen. We bereikten de Vrijenbergspreng en volgden deze enige tijd.

Aan deze spreng liggen de bekende Kleine- en Grote Loenense watervallen.

Vanaf de oorsprong tot onder bij de grote waterval met 4 trappen valt het water ruim 15 meter. Daarmee heeft de Loenense waterval het grootste verval van Nederland. De waterspreng uit 1869 ontspringt, met kristalhelder water, in de bossen van het Schalter. Daar borrelt het kristalheldere water uit de grond en vormt er geleidelijk een brede beek die onderweg wordt gevoed door zijsprengen. De spreng is gegraven om het water van het Apeldoornse Kanaal op peil te houden. Met de schop is de watergang, die op sommige plekken een 'ravijn' heeft van ongeveer zeven meter, uitgegraven. Het diep graven was nodig omdat Rijkswaterstaat bij het Apeldoornse Kanaal op gelijke hoogte wilde uitkomen. Wie langs de spreng wandelt of fietst, beseft welk een zwaar karwei dit moet zijn geweest.

Na een verzetsmonument volgden we een graspad, waarna Loenen werd bereikt. Hier was een caférust in HRC Den Eikenboom op 19,1 km. In een buitenwijk van Loenen bewonderden we enige zeer luxueuze huizen die er nog maar pas staan.

Op 21,2 km was een verzorgingspost op picknickplaats Ternat. Hier hielden we een rust en aten enige meegebrachte broodjes op. Hier begonnen we aan de lus van de 50 km. Nu zetten we koers naar de schaapskooi van Loenen. Op de schapenweide voor de schaapskooi graasden meer dan 100 schapen.

Loenermark en de
Loenense bossen

Wie een bezoek brengt aan het boscomplex De Loenermark komt onvermijdelijk op de grote bosweide terecht. Direct wordt de aandacht getrokken door de schaapskooi die aan de bosrand is gebouwd. Het houten gebouw is gedekt met riet en past precies in de omgeving. Men treft er schapen met lammeren aan van het oude Veluwe ras. Dankzij inspanningen van de dorpsbewoners kreeg Loenen, na een paar jaar van schapen verstoken te zijn geweest, een gezonde kudde terug. De dieren zijn het bezit van de Stichting Loenense Schaapskudde en grazen onder toezicht van een herder op de Loenense heidevelden zoals dit al eeuwen in deze streken het geval is.

We vervolgden ons pad dwars tussen de schapen door. Vlak voor een kleine zandverstuiving kwam een wandelaar ons tegemoet gelopen met de mededeling dat hij geen pijlen meer zag. We liepen gewoon door, omdat we het parkoers van voorgaande jaren herkenden. Verderop kwamen we in de Loenermark langs een klein vennetje. We kwamen uit op de heuvelachtige Zilvensche Heide met zijn ijkbasis.

We zagen hier groene kastjes staan die gebruikt worden voor het ijken van lengtemetingen.

Hier worden lengtemetingen geïjkt ten behoeve van de landmeetkunde. Dat geschiedt met behulp van lichtinterferentie (werking van lichtgolven op elkaar bij samentreffen) tot 0,05 mm nauwkeurig. De totale lengte van de ijkbasis bedraagt 576,09226 meter.

We liepen hier op slechts 300 meter van de grens met de gemeente Rozendaal.

In het Loenense bos werd op 31,6 km opnieuw picknickplaats Ternat bereikt. Na een korte rust liepen we verder. Nu zetten we koers naar de Erebegraafplaats te Loenen.

Tweede wandeldag, woensdag 10 juli

Vandaag verlieten we Apeldoorn via het Oranjepark, het Wilhelminapark en het Prinsenveld. We kwamen uit op het asfaltpad van de voormalige spoorlijn Apeldoorn-Zwolle. In Wenum kwamen we eerst langs een standbeeld van een grote haan met daar omheen een aantal kippen. Daarna kwamen we langs de Wenumse Watermolen. Langs een paar (vis-)vijvers werd een verzorgingspost bereikt op 7,6 km. Hier voelden we de eerste paar druppels regen. Regen, die de dag volledig zou beheersen. Nu volgden we de lange Niersensweg. Een paar maal sloegen we van deze weg af om daarna weer op dezelfde weg uit te komen. We staken de Elburgerweg over en kwamen toen in een gebied met sprengen.

Op 19,1 km was een verzorgingspost. Deze lag ditmaal midden in de bossen. Nu kwamen we verschillende malen langs grafheuvels. Daarna zetten we koers naar de Tongerense heide.

Op 26,7 km was een rustpost in Kampeerboerderij De Berghoeve te Epe gelegen in een voormalige stal. We dwaalden verder, nu langs natuurgebied Wisselse Veen. We haalden hier een dame in, die gekleed was in een rood regenpak en een rugzak droeg die voorzien was van een regenhoes. Zij bleek het Maarten van Rossumpad te lopen. Van dit pad volgden wij ook verschillende keren trajecten.

Op 31,3 km was een rustpost in de kantine van voetbalvereniging Emst. Nu bereikten we bosgebied Wildlust, eigendom van het Geldersch Landschap. Bij een heideveld aangekomen stond daar een informatiebord over Celtic Fields.

Op 39,5 km was een rustpost in het Clubhuis van de Christelijke Sport Vereniging VIOS te Vaassen. Na de sa-

De begraafplaats is het Nationale Erekerkhof voor de Nederlandse slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog. Pastoor H. J. Peters leidde in 1949 de eerste begrafenis van een oorlogsslachtoffer op de Centrale Begraafplaats der Oorlogsgraven Stichting aan de Groenendaalseweg in Loenen. De officiële opening had voordien plaatsgevonden door Prinses Wilhelmina op 18 oktober 1949. Tevens werd toen een gedenkbord aan de Oorlogsgravenstichting overgedragen waarop de namen voorkomen van de vele Engelandvaarders die voor de bevrijding van Nederland zijn gevallen. Voordien had het bord in de Oranjarahaven in Londen gehangen. De prinses opende een Ereveld waar ruim drieduizend oorlogsslachtoffers hun laatste rustplaats kregen. Dit aantal stijgt nog steeds omdat regelmatig herbegravingen plaatsvinden.

Na de Erebegraafplaats dwaalden we door het Loenerveld naar de Vrijenberg. Langs de spreng werd de parkeerplaats Loenense Waterval bereikt. We hadden hier 35,7 km afgelegd. Hier was ook weer een verzorgingspost. Nu kwamen we door het fraaie heidegebied Klein Zwitserland. We staken de A50- snelweg over en even later werd camping De Hertenhorst bereikt op 39,3 km. Een paar maal kwamen we langs verzorgingsposten, die door kinderen werden gerund. Bij één zo'n verzorgingspost stond: "we zijn naar school, nu is het zelfbediening".

Op 45,6 km was de laatste verzorgingspost. Hier zagen we nog verschillende 30 km lopers. Voordat we de finish bereikten op 51,9 km kwamen we nog langs de Winkewijertspreng. Deze spreng was in oorspronkelijke staat hersteld.

menkomst met de 20 km voerde de route over een traject van het al eerder genoemde Maarten van Rossumpad. De nattigheid en 2500 paar schoenen hadden het pad veranderd in een waar modderpad. Bij het begin van dit modderpad riep een wandelaar achter ons: "Jij zal dit zeker wel een mooi pad vinden, Henri". Hierop antwoordde ik met "ja", gevolgd door "jij toch ook".

Hoe een autoweg een voetpad werd:

Voor 1940 liep de enige Noord-Zuid verbinding voor auto- en vrachtverkeer dwars door de dorpen Vaassen, Epe en Heerde. Dit werd toen al door de toenemende verkeersdrukten een bezwaar en men besloot een nieuwe weg buiten de dorpen aan te leggen. Er werd een begin gemaakt, door het uitbreken van de oorlog moest de uitvoering worden gestaakt. In de eerste jaren na de oorlog kwam van verdere uitvoering van dit plan nog niets. Later werd de verkeersintensiteit al zo groot dat deze geplande tweebaansweg te klein zou zijn. Nu is er de autosnelweg Apeldoorn-Zwolle. Het oude tracé is aangekocht door de gemeente Apeldoorn, die er een voetpad/ruiterpad langs heeft aangelegd. Zomaar een stukje uit het Maarten van Rossumpad waarover ook het parkoers van de Apeldoornse 4-daagse liep.

We haalden een man in, die zichzelf beklaagde dat hij overnachtte in een klein tentje. En dat bij al die nattigheid. Op 43,6 km was een verzorgingspost. Dit was dezelfde verzorgingspost die we eerder op 7,6 km troffen. De laatste café-rust was in Café De Hamer op 45,4 km. Bij Paleis 't Loo was een omleiding. We liepen nu niet langs de hoofdingang. *Paleis Het Loo, in de bossen bij Apeldoorn in het hart van Nederland, was van 1686 tot 1975 de favoriete zomer-*

residentie van de Nederlandse stadhouderlijke en koninklijke familie. Sinds 1984 functioneert het paleis als museum, nadat

het op spectaculaire wijze samen met de tuinen in 17de-eeuwse staat werd teruggebracht.

De totale dagafstand bedroeg 49,1 km.

Derde wandeldag, donderdag 11 juli

Deze dag kende een bijzondere start. Er waren geen mensen van de organisatie om een startknip te geven. Om halfzeven besloten we dan maar om zonder startknip te vertrekken. Later bleek hoe de vork in de steel zat. De route voerde dit jaar over het grondgebied van Berg en Bos. En bij de ingang van Berg en Bos stonden de gebruikelijke knippers. Later hoorden we dat men op deze manier kon zien, of er ook zwart werd gelopen. Het bleek dat er veel meer zwartlopers waren, dan men verwacht had. Dit zonder aantallen te vermelden. Het begin van deze dagroute was, zowel op de 20 km als ook verderop op de 30 km parkoer technisch niet erg sterk. Er zaten flinke lange asfaltpaden in. De omgeving was echter wel mooi.

Op 6,1 km was een verzorgingspost. Een km voor de splitsing met het 30 km parkoers, klopte de routebeschrijving niet. We volgden een tijdlang een zandweg langs een afrastering op korte afstand van de A1-snelweg. Na oversteek van de snelweg zetten we koers naar het bosgebied bij Hoog Buurlo. Op 12,8 km was een verzorgingspost. Hier was de splitsing met de 40 km. Door het bos dwaalden we naar de Hoog Buurlose Heide. Hier liepen we heel mooi over een smal pad en staken het heideveld over. We kwamen uit bij de Willem Wensinkbank op een hoogte van 82 meter boven NAP. Willem Wensink was bosbeheerder van 1956-1987. Daarna dwaalden we door de bosgebieden van Landgoed De Kooiberg en het Van der Huchtbos. Daarna liepen we door een diep gat in het bos, het Napoleongat of Paardengat genaamd.

Op 22,9 km was weer een verzorgingspost. Opnieuw dwaalden we door het bos naar de Hoog Buurlosche heide. Nu staken we via een ander pad de heide over. We kregen uitzicht op het meertje Gerritsfles. Vlak voor de laatste afslag naar Camping Gerritsfles, waar een caférust was, lag een grote plas over de volle breedte van het pad. Hier werd door een jongeman een soort eenakter opgevoerd. Hij had kleren aan met een goede schutkleur. Daarnaast zat tegen zijn kleren takken en stro aan. Hij zat aan het einde van de plas voorover gebogen zodat het net leek alsof daar een hoop takken of een zandhoop lag. Als dan een nietsvermoedende wandelaar met veel moeite over een heel smal stuk naast de plas was gelopen, sprong hij op als een soort tarzan, om de wandelaars te laten schrikken. Voor de plas voerde een smal pad met een

ruime boog om de plas heen, waarvan tevoren niet duidelijk was, of je weer op de hoofdroute zou uitkomen.

Op 27,5 km was een caférust op camping Gerritsfles. Voorgaande jaren hadden we in dit gebied steeds een caférust in de kantine van Radio Kootwijk. Maar deze is niet meer beschikbaar.

Midden op de Veluwe staat op grondgebied van de gemeente Apeldoorn een interessant industrieel monument: het zendstation Radio Kootwijk begint in de tijd, dat het toenmalige Nederlands-Indië nog een Nederlandse kolonie was. Contacten met de kolonie liepen van 1923 via Radio Kootwijk door middel van radiogolven. De ontwikkelingen stonden echter niet stil en zo kon men vanaf 1928 een telefoonverbinding via radiogolven tot stand brengen. Daardoor kon men vanuit Nederland rechtstreeks gesprekken voeren met familie in Nederlands-Indië. Radio Kootwijk zorgde voor het doorzenden van deze gesprekken. Recentelijk is dit gebouw verkocht voor € 1,00.

Verder dwaalden we naar buurtschap Radio Kootwijk. Hier hadden we een rust op een bankje op 20 meter van het parkoers. Nu zetten we koers naar de beroemde en beruchte zandvlaktes bij Kootwijk. Maar de roem is er nu grotendeels af, want de meeste plekken waar de langsliepen waren grotendeels begroeid. Alleen het zandpad was nog puur mul zand. Op 35,0 km was een caférust op Camping Kerkendel. Hier was een kampwinkel waar drankjes vrij goedkoop waren. Het was de eerste gelegenheid waar we een flesje fris voor minder dan €1,00 konden kopen. We betaalden €0,77. Over een heidegebied en ook door bossen werd, na een onbewaakte overweg, Halte Assel bereikt.

We hadden nu 39,1 km afgelegd. De route naar Hoog Soeren voerde nu voor de helft over een asfaltfietspad met doorlopend uitzicht op heidevelden.

Op 43,0 km werd Restaurant Pannenkoekenhuis Berg en Dal bereikt. Nu volgden we een nieuwe route ten opzichte van voorgaande jaren. Daarbij zat er nog een omleiding in het parkoers. We mochten hier niet van het (rechte) pad af vanwege munitie opruiming. Op 46,3 km was nog een verzorgingspost waar nog verrassend veel 50 km lopers zaten. De officiële totale dagafstand bedroeg 51,8 km. We denken dat de dagafstand met de omleiding zeker 55 km was. En dat allemaal zonder bijbetaling voor de extra km's.

Vierde wandeldag, vrijdag 11 juli

Op deze laatste dag mochten we gewoontegetrouw een half uur eerder starten. Maar daarvoor moesten we wel een half uur eerder opstaan. Onder andere door de Methusalemiaan verlieten we Apeldoorn. Ik liet nog een paar wandelaars schrikken door voorover te vallen na een struikelpartij. Ik viel uitermate gelukkig op de grond. Ik viel voorover en ving mij met mijn linkerelleboog op. Ter plaatse was de grond als een zandbak. In een mum van tijd stond ik op en liep verder, waarbij ik alleen wat zand van me af moest schudden. Later hoorden we dat een andere wandelaar minder gelukkig was gevallen en in een plas water terecht was gekomen. We liepen onder de A1-snelweg door. Na nog een paar huizen van Ugchelen Zuid werden de bossen weer bereikt.

Op 7,9 km was een verzorgingspost. We beklommen de Bakenberg. Boven op de berg ligt het graf van boer de Vries

met zijn vrouw. Van het graf zelf was niets meer te zien door bomen, struiken en overwoekerd gras. Verderop liepen we langs een vennetje.

Op 10,1 km was de splitsing met de 20 km en op 12,4 km volgde de splitsing met de 30 km. Opvallend nu was dat diverse malen hele grote plassen op ons pad lagen.

Op 17,2 km was een caférust in vakantieoord Liederholt. Hier was de splitsing met de 40 km. Over het terrein van camping Liederholt vervolgden we het 50 km parkoers. Het parkoers was dit jaar anders dan twee jaar geleden. Het vorig jaar liep ik het 40 km parkoers.

Op 25,1 km was opnieuw een caférust in vakantieoord Liederholt. Verder liepen we naar het 80 meter hoge plateau Schenkenshul. Vanaf het heideveld hadden we een fraai uitzicht op de omgeving. We liepen om Bungalowpark

Miggelenberg heen en kwamen toen bij de Jongenshuizen van de Stichting Hoenderloo. Hier konden we voor €0,40 een voortreffelijk kopje koffie of thee met koek krijgen. Om 11.50 uur bereikten we Hoenderloo op 31,9 km. We stelden vast dat het feestconcert door de fanfare Muziekvrienden uit Boekel (NB), dat tot 12.00 uur zou duren, was ingekort. In de muzikant stonden nog wel stoeltjes, maar de fanfareleden liepen wat in het nabij gelegen dorps huis rond. In het dorps huis hadden we een rust. Langs een raw (richting aanwijzer) van het Trekvogelpad en het Marskramerpad bereikten we het witte kerkje op de berg van Hoenderloo. Hier konden we twee fraaie stempels van de kerk in ons wandelboekje (laten) plaatsen.

Er zijn in Hoenderloo twee witte kerkjes. Eén hervormde- en één gereformeerde kerk. Om nu onderscheid te maken tussen de twee kerken wordt het gereformeerde kerkje het witte kerkje genoemd. Het hervormde kerkje wordt de kerk op de bult genoemd.

We dwaalden weer een tijd door bossen. Vlak voor de Leesterheide liepen we over een lange trap. Hier hoorden we

het geblaat van schapen. Het betrof een kleine kudde van ongeveer 25 schapen. De schapen kwamen op een aantal wandelaars toegelopen. Eén wandelaarster was bang en maakte een gebaar alsof ze zou worden opgegeten.

Op 39,9 km was de laatste verzorgingspost. Hier aanschouwden we het muziekduo Krelis met zijn accordeon tezamen met een wandelaar uit Son (NB), (onze eigen Willem Steenbakkers natuurlijk) die zijn doedelzak bespeelde. Nu verlieten we even het officiële parkoers en liepen langs de fraaie Koppelsprengen. De officiële route liep hier niet langs omdat Staatsbosbeheer hiervoor geen toestemming had verleend. De totale afstand bedroeg 48,2 km.

Bij de finish bleek dat er de voorgaande dag zoveel geklaagd was over de lengte van het parkoers, vooral door 30 km lopers, dat het IVV-stempel voor de afstanden met 10 km verhoogd mocht worden. Omdat het reguliere stempel voor deze dag maximaal 50 km mocht aangeven, werd besloten om een extra stempel toe te voegen, zodat we een stempel met een afstand van 40 km en een stempel met een afstand van 20 km kregen.

Vierdaagse van Nijmegen 2002, een geslaagde klus

Ad van Asten

De OLAT-stand. Voor de deelnemers aan de Nijmeegse Vierdaagse begint deze happening al op maandag met het opzoeken van het logeerafres, het ophalen van de startkaart of het verkennen van de startlocatie en het Centrum van Nijmegen. Zoals al heel lang gebruikelijk, is OLAT op deze ontmoetingsdag present op de startlocatie om bekenden te begroeten en de inschrijfkart in ontvangst te nemen.

Verrassend is te zien hoe de Wedren dit jaar is omgetoverd tot een meer open terrein, en heel belangrijk, ook veel ruimer.

Dini en ik vinden een aardig plekje om voor vandaag beslag op te leggen als 'OLAT-stand'. Omdat het terrein ruim en overzichtelijk is ingedeeld, zie ik al vroeg onze eerste klant in de verte een spiedend oog over het terrein werpen, maar er is nog geen OLAT-stand te zien natuurlijk. Om Frances Rouppe v.d. Voort niet te ontmoedigen ben ik maar naar hem toe gekuierd.

De afspraak is om onze stand samen met Theo te bezetten, maar die laat nog een tijdje op zich wachten. Maar na een 'belletje' richting Ganzenheuvel is hij toch binnen een half uurtje ter plaatse. Jammer is echter dat Theo de tafelfandaard van vorig jaar niet bij zich heeft. Nu moet de vlag aan een lantaarnpaal bevestigd worden en die staat ver van het door ons gekozen plekje. Met enkele afvallemmers als entourage moeten we zo de komende uurtjes vol zien te maken: staande wel te verstaan en pal in de zon.

De een na de ander weet, na toch wel wat zoeken, onze 'standplaats' te vinden en zo kom je er ook achter dat er nog behoorlijk wat leden zijn die je niet van gezicht kent. De meesten blijven even om een praatje te maken en zo vormt zich af en toe toch een mooi groepje, jammer blijft wel dat enig zitcomfort ontbreekt.

Met een paar mensen heb ik een afspraak om met hen even naar onze persoonlijke 'sponsor' voor de Vierdaagse te gaan op de Graafseweg. Dat biedt voor mij enige afleiding, maar Dini en Theo blijven de hele dag de dupe.

Trouwens er komen nog enkele leden met de beste wensen, die hebben m'n verjaardag uit het boekje onthouden, al was enig gefluister natuurlijk de beste herinnering. In de loop van de middag komen ook onze trouwe gasten Lien en Christ nog even 'buurten' en bijna zonder het te merken wordt het vier uur, de afgesproken tijd om er mee te stoppen. Bij de laatsten voor vandaag is collega Peter, die zich hier in Nijmegen en omgeving even komt ontspannen tussen zijn Deense trip en de Strandzesdaagse in, en ondertussen wil hij ook nog even Abraham zien, voordat hij Oostenrijk aandoet; wie de jeugd heeft, kent de toekomst!

Vol overtuiging beweert Dini, na ons vertrek van de Wedren: 'zo doe ik dat nooit meer!' De eerste inkoop na deze 'stand' op de Wedren, was dan ook het kopen van een klapstoeltje voor dergelijke klusjes, misschien volgend jaar niet nodig als we hier weer een 'zithoekje' kunnen maken zoals vorig jaar. Het weertje was er wel naar!

Alle leden en sympathisanten hartelijk dank voor het bezoekje aan onze OLAT-stand en uw steun die u daarmee geeft aan onze club.

De 4Daagse in de Betuwe. De Vierdaagse loop ik, zoals al zoveel jaren gebruikelijk, samen met wandelmaat Piet. Ook worden we samen, met nog 920 anderen, gesponsord door 'Let's make things better', de Nederlandse elektronica-gigant die in Nijmegen een voortreffelijke uitstraling heeft, mede natuurlijk door de werkgelegenheid die de 'kumpnie' in deze omgeving biedt. Opvallend vaak worden wij gedurende de vier wandeldagen aangemoedigd onder onze 'bedrijfsnaam', iets dat je goed doet, als je zelf ook heel veel jaren bij dat bedrijf hebt gewerkt.

Piet en ik reizen dagelijks op en neer vanuit Son, wat er op neer komt dat we 's morgens rond klokke vier uit 'ons nest' moeten om tijdig in Nijmegen te zijn voor de start op de 40 km die om zes uur is. Piet had dit jaar wel een 'S' op zijn startkaart, maar om daarmee voor de groep uit te lopen vereist een organisatie op zich die we achterwege lieten. Het was wel een tegenvaller toen we op dinsdagmorgen om zes uur aansloten bij de massa en pas om halfzeven aan de trip konden beginnen. Natuurlijk maakt het niets uit of je om zes uur start of om halfzeven, je loopt toch constant in een aaneengesloten file. Ik moet trouwens opmerken dat we dit jaar veel rustiger over de Waalbrug heen trokken dan vorig jaar en voor de toekomst stelt 'Harry Potter' hier zelfs een overzetje in het verschieft! Zijn 'toverspul' vergezelde ons in ieder geval tot ver in de Betuwe.

We laten ons vervolgens even verleiden om mee te wandelen in het kielzog van een poloton militaire dat er een strakke mars in heeft en de wandelvreugd schalt uit hun liederen. Juist als we aan de twee verzorgers onze complimenten willen maken over hun prachtige fietsen, bieden ze Piet en mij een heerlijk flesje 'Gerolsteiner' aan. We blijven nog

even als gast meewandelen, totdat het tempo toch meer op 'werken' begint te lijken en wij hen verder een aangename Vierdaagse toewensen.

We liepen er vandaag warmpjes bij en zonnebril en mutsje waren geen overbodige luxe! Als we na een paar uurtjes kuieren in de verte de OLAT-verzorgingspost zien liggen, lijkt het wel de 'hoofdpost' van de organisatie.

De vrijwilligers die zich hier, en natuurlijk ook op de andere post inzetten, doen fantastisch werk vooral voor wandelaars die van dergelijke betaalbare verzorgingspunten afhankelijk zijn.

Omdat onze sponsor met twee paviljoens op het traject aanwezig is, hoeven wij ons in het geheel niet te bekommeren om onze dagelijkse verzorging. Zelfs is ons telkens een stoel gegarandeerd, wat wel met zich meebrengt dat we geen 'representatieve binnenkomsttijd meer neerzetten', maar in vergelijking met een 'dreamteam' dat zich via de kijkdoos voor het thuisfront te kijk laat zetten, weten wij ons heerlijk bezig met veel meer wandelgenot.

In het programmaboekje wordt deze eerste dag ook wel 'de dag van Elst' genoemd, en gezien voorgaande jaren mag dat wel gerechtvaardigd zijn, maar eerlijk gezegd vond ik er dit jaar geen barst aan. Misschien dat onze KNBLO-man Termont daar een ander oordeel over heeft, want hij vindt het zo te zien opper best in gezelschap van de Burgermoeder van deze Betuwe stad.

Na het verlaten van Elst, via toch weer een ander straatje, begonnen wij, na eerst nog een verzorging, aan het laatste deel van deze eerste wandeldag. Op het traject dat nu volgde, wordt nogal wat overhoop gezet om de toekomstige infrastructuur op peil te houden, maar of het daar nog lang interessant blijft voor de wandelmeute blijft toch een vraag! Na Bemmelen in de ochtenduren, is Oosterhout toch wel het Betuwse hoogtepunt van vandaag. De dijk brengt ons als altijd, nu weer eens volop overladen met zonlicht, naar Lent en zodoende weer bij de Waalbrug. Bij terugkomst in Nijmegen worden we uitbundig bejubeld vanaf de toch wel unieke 'entree' van deze Vierdaagsestad. Het is al ruim over halfdrie als Piet en ik onze startkaart voor de tweede marsdag in ontvangst nemen op de zonovergoten Wedren en deze plaats zo vlug mogelijk inruilen voor 't stamkroegje' van Coby en

Nellie, maar waar zich ook 'Dad's Army' goed thuis voelt. Na een paar dorstlessertjes zijn we weer op tijd thuis en maken ons op voor de volgende dag.

De mooiste dag. Bij de start van de tweede dag zijn alle problemen van het vorig jaar opgelost, en met slechts 10 minuutjes 'vertraging' hebben we onze startknip te pakken, vanaf het Julianaplein wel te verstaan!. Het 'geschuifel' is begonnen en tot vlak voor Alverna is het passeren van je 'voorgangers' een onbegonnen klus. De bebouwde kom van Nijmegen wordt zo goed mogelijk benut, om ons toch enige ontspanning te bieden, tijdens de eerste uurtjes naar de aanloop van de dag van Wijchen. Als ik me goed herinner zijn er op de eerste dag al ruim 1800 'begunstigers' niet aan de start verschenen; voorwaar een mooi startkapitaaltje voor de organisatie. Met zo'n slordige €36.000 aan kleingeld kun je immers zo hier en daar nog wel voor wat extra vertier zorgen, per slot van rekening hoeft niet alles op de Wedren geconcentreerd te zijn, daar wordt immers toch niet gewandeld!

Vandaag 'missen' we de 1^e OLAT-stand in de bossen van Hatert en zijn verrast 'ze' nu vlak voor Alverna op een parkeerterrein aan te treffen. Het opnemen van dit voorstadje van Wijchen in het parkoers is een gouden greep gebleken en de plaatselijke organisaties en horeca spelen goed in op de behoeften van de wandelaars en belangstellenden. Voor ons wordt het zelfs gezellig wandelen, waartoe zowel de ruime wegen als de omgeving de aanleiding geven.

Onze eerste verzorgingspost treffen we bij Wijchen op een ruime accommodatie. Het is de afgelopen jaren een soort traditie geworden om elkaar in deze rust- en verzorgingspaviljoens van

onze persoonlijke sponsor te ontmoeten en opmerkelijk is dat veel van onze OLAT-leden op enigerlei wijze een band hebben met onze slogan.

De doorkomst van Wijchen is uitgegroeid tot één van de grootste happeningen tijdens de hele Vierdaagse. Tijdens de gezellige entourage van dit gehele gebeuren, vervel je je geen moment en vervallen 'ongemakjes' al vlug tot akkefietjes.

Als we daarna door het steeds in omvang toenemende industriegebied wandelen, vragen we ons toch enigszins bezorgd af waar 'wij' in de nabije toekomst zullen blijven. Aan Beuningen zal het niet liggen, want daar wordt het steeds gezelliger. Ook de 'nostalgische' omgeving van Weurt biedt nog alle kans voor het Vierdaagse gebeuren.

Bij de intocht in de volkswijk Nijmegen krijgen wij het spontane bewijs dat we daar zeer zeker welkom zijn. Voor we de binnenstad doen, eerst nog een ommetje langs het

Kronenburgerpark, vandaag opvallend saai gelegen tussen een hartelijke volksbuurt en spontane feestvierders in het centrum. We melden ons af bij de finish en besluiten nog even aan te gaan in 'het' stamkroegje, waar 'Dad's Army' zich reeds volop presenteert. Einde van een heerlijke wandeldag, misschien wel de mooiste dag van de hele Vierdaagse!

De heuvels. De derde wandeldag blijven we ons, zoals gebruikelijk, in de buurt van Nijmegen voortbewegen. Het eerste uur is dat hoofdzakelijk over de rijbaan richting Hatert en dan over een smal weggetje door de velden naar Malden. Omdat iedereen hetzelfde wandelritme aanhoudt beweegt de massa zich toch gestaag richting het 'heuvelland'. Waarschijnlijk biedt het reeds vertrouwde 'nieuwe' wijkje van Malden de enige toegang tot de dijk langs het Maas-Waal kanaal. Opvallende ruimtes in de menigte maakten het mogelijk om in deze bottle-neck toch behoorlijk vooruit te komen. Klaas Bakker komt even langszij, maar is dan ook weer zo uit zicht. We passeren de OLAT-verzorgingspost, waar het ondanks de 'concurrentie' behoorlijk uitpuilt!

Gelijktijdig met onze intrede in Mook, komt daar ook een gezelschap 'prominenten' aanlopen met de Burgemeester van Nijmegen in de hoofdrol en aan haar zijde onze 'eigen' Joop Wesseling, met zuidwester, als gastheer namens de KNBLO. En ik moet toegeven: de vaart zat goed erin.

Na Mook is het voor ons nog een heel eind lopen naar Middelaar, waar onze sponsor een nieuw ruim plekje heeft gevonden voor het verzorgingspaviljoen. Na de koffie 'met natuurlijk alles erbij' gaan we naar Milsbeek en vandaar maken we ons op voor 'de Zevenheuvelen'. Ach, voor de tijd die het duurt merk je zo af en toe wel wat 'diepgang', even zo goed als je iets merkt van 'de dag van Groesbeek', die we op het komend traject ergens meemaken! Als altijd is het passeren van de Canadese

van een echte bergetappe in de Tour de France.

De finish. Bij de start van de vierde en laatste etappe kunnen we eindelijk gewoon doorlopen op het plein; de organisatie heeft dit jaar de sleutel gevonden voor een goede verdeling bij de start. Naast Rolf, treffen we vandaag ook Joop Krul en zijn wandelmaatje Piet. We 'maken een praatje' en voor we het weten zijn we de stad alweer uit. Op het verzorgingstraject naar Sint Walrick passeren ook Riet Emans en haar Pierre. Riet stuurde me een paar foto's die ik hierbij presenteer en waarvoor natuurlijk, ook namens de gefotografeerden, hartelijk dank.

Ons verzorgingsteam heeft het paviljoen opgeslagen midden in Nederasselt. Het is al afscheid nemen van de verzorgingsteams die ons tijdens deze Vierdaagse op een voortreffelijke manier hebben bijgestaan. Ook voor de volgende jaren rekenen we vast op deze twee verzorgingsteams, die wij bij deze onze welgemeende dank aanbieden. Werkelijk een voortreffelijk staaltje van betoonde inzet door het 'Let's make things better' team Nijmegen. En ik denk wel dat ik hier deze woorden namens heel veel OLAT-vrienden mag neerschrijven.

Alhoewel de overtuiging er al helemaal is dat we het karweitje wel zullen klaren, is de weg naar de eindstreep nog ver. Een schier eindeloze, maar kleurrijke rij wandelaars beweegt zich als een lint over Maasdijk naar de A73 die ons via een brug in het Brabantse land brengt. Het dorpje Linden heeft weer een verrassing voor ons in petto: dit maal zijn het allemaal macabere figuren die even komen opduiken uit het 'hiernamaals'. Het eikenlaantje van dit gastvrije dorpje is behouden gebleven voor de toekomst, maar de Krayenbergse plas neemt allengs grotere vormen aan, er is zelfs al een heuse brug gelegd als verbindingsweg. Zojuist hoor ik, dat vanaf vandaag, de zaakjes tussen Cuijk en Grave ook zijn afgehandeld: Cuijk

krijgt €402 en Gassel behoort

voorgoed bij Grave. Zo zal Beers ook wel voorgoed het trefpunt blijven voor samenkomst met de 50 km, militaire groepen en de 40 km. Kunnen ze zich daar blijvend verheugen op een prettige doorkomst van de Vierdaagse.

Wij zetten nu koers naar Cuijk, de plaats waar deze vierde wandel-etappe naar vernoemd is. Elk jaar weer toont Cuijk dan ook een waardige representant van het Brabantse land te zijn, met een spontane en uitbundige ontvangst van de wandelgasten. Onder het publiek ook Lien en Christ, waarmee we even een praatje maken. Hoewel Christ ons uitnodigt voor een drankje slaan we dat onder dankzegging af, want een eindje verder ligt al jaren 'ons eigen cafeeke'. Met enige moeite, vanwege de overweldigende drukte, vinden we ons stekje, en zodoende ben je toch alweer gauw een halfuurtje kwijt. Ook worden we in Cuijk, voor het eerst in m'n 20-jarige 4Daagse loopbaan,

geconfronteerd met een 'hinderlijke' opstopping voor de pontonbrug over de Maas. Aan de brug zelf lag het beslist niet, want die is stevig genoeg en niet eens 'overdruk'.

dat nummertje gaan we halen, ook al wordt het Wedrencomplex voor de deelnemers onbereikbaar! Het zit er weer op, wij groeten iedereen die het met ons deden, en tot de volgende keer.

Als we weer vaste voet aan wal hebben gezet, volgen we eerst de dijk tot Mook, met net voor deze Limburgse plaats de laatste verzorgingspost van OLAT. Adieu verzorgers en 'sters' tot volgend jaar, wanneer weer velen naar het 'oranje tentje voor iedereen' zullen uitzien.

Vanaf Mook begint de lange, lange triomfweg naar Nijmegen. Het is de laatste jaren niet meer te zeggen waar de massale drukte niet meer overheerst. Mook, Molenhoek en Malden doen elkaar alle eer aan en zijn er natuurlijk de reden van dat voor ons wandelaars de laatste loodjes het lichtst zijn. Na de laatste controlepost en de finishknip onder Malden is er voor 'ons' nog een trefpunt in het paviljoen, waarna we gelaafd en met bloemen geprezen richting Finish gaan. Voorwaar geen sinecure, als je al dacht er te zijn! We passeren de hoofdtribune, met ontelbaar veel 'hoogwaardigheidsbekleders' en dan hebben we nog zo'n halfuurtje nodig voor de laatste 500 meter, maar

OLAT in de komende periode

(20) – 21 – 22 september
Clubweekend naar Longfaye

☎ 0495 – 537775

zaterdag 5 oktober

LICHTSTAD AVONDWANDELING

Start: 21 km 19.00 – 20.00 uur

15-10-5 km 19.00 – 21.00 uur

Café zaal 'Ramona'

Schootsestraat 66 Eindhoven

☎ 0413 – 475467

zondag 20 oktober

1e tocht 36e Winterserie

Café zaal 'Dorpzicht'

Dorpsplein 2 Lage Mierde (bij Reusel)

☎ 0413 – 475467

zaterdag 26 oktober

clubreis Krijtlandpad Eijsden-Gulpen

☎ 0495 – 537775

neem ook ons OLAT-programma en
folders mee naar andere wandeltochten.

Vraag er naar bij:

Marinus ☎ 0413 – 475467

VAKANTIE APPARTEMENTEN VERHUUR
LETOURISTE
MORZINE-AVORIAZ - PORTES DU SOLEIL, FRANCE

De ideale plek voor fantastische wandel,
outdoor en wintersport vakanties

Info op www.letouriste.com

06.53523900/0033.450741861

Recreatieve wandelingen

15 september	Luijksgestel Cult. Centrum	40-25-15-10 km tel. 0497-542452	7.00 uur
21 september	Bergeijk Hof 6	40 km tel. 040-2062716	6.00 uur
21 september	Bergen op Zoom Beukenlaan 14	40-30-24-20-12 tel. 0164-614084	8.00 uur
21/22 september	Loon op Zand Kloosterstraat 25	35-30-25-20-15 tel. 0416-362461	9.00 uur
28 september	Breda-Zuid Viandenlaan 7	40-30-20-15-10 tel. 076-5657357	9.00 uur
28 september	Roosendaal Sportpark, Vierhoeven	40-25-20-15-10	8.00 uur
29 september	Lanaken (B. L.) Sporthal, Postweg 27	42-30-21-12 tel. 003289716101	8.00 uur
5 oktober	Eindhoven OLAT Schootsestraat 66	21-15-10-5 tel. 0413-475467	19.00 uur
Attentie verzet tocht Zevenbergen. Moet zijn:			
6 oktober	Zevenbergen Galgenweg 62	25-15-10-5 tel. 0168-325389	9.00 uur
6 oktober	Oirschot 't Vrijthof, Molenstraat 6	20-10 tel. 0499-373346	9.00 uur